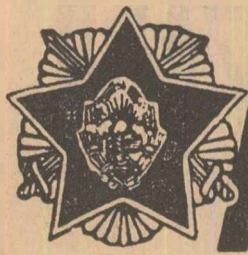

SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

REDACȚIA: Piața Ștefan cel Mare, Telefon 17 60 10.
Administrația: 17 60 10. Interior 14 00.

Anul XXIII—nr. 6588

6 pagini 30 bani

Marți
21
decembrie
1965

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL C. C. AL P. C. R., CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂTĂȚIREA ORGANIZĂRII ȘI ÎNDRUMĂRII ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

Dragi tovarăși deputați și deputate,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale este chemată să dea putere de lege unor măsuri consacrate îmbunătățirii activității într-unul din sectoarele de mare importanță ale vieții noastre sociale, cercetarea științifică.

Congresul al IX-lea al partidului a elaborat un program vast și multilateral de dezvoltare a patriei. Pornind de la experiența proprie și de la concluziile oferite de societatea modernă, care demonstrează că industrializarea este singura cale spre progres și civilizație, spre o viață prosperă și îmbelsugată, partidul a pus în centrul politicii sale continuarea neabătută a politicii de industrializare a patriei, creșterea cu precădere a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini. Dezvoltarea industriei noastre socialiste se va realiza pe baza tehnicii celei mai avansate, a introducerii continue în producție a celor mai noi cuceriri ale științei — aceasta fiind condiția hotărâtoare a obținerii unei productivități înalte, a satisfacerii nevoilor societății în plin avânt. Paralel cu aceasta, Congresul și plenara Comitetului Central din 11—12 noiembrie au hotărât intensificarea eforturilor pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii și organizarea producției agricole intensive, în vederea dezvoltării continue a agriculturii noastre socialiste.

Va lua o amploare și mai mare activitatea de construcții în vederea îndeplinirii marilor sarcini ale planului de investiții, se vor dezvolta transporturile, comerțul socialist, serviciile publice, se va ridica standardul de viață al populației, vor cunoaște un nou avânt învățământul, cultura și arta.

În realizarea acestor obiective mărețe trasate de Congresul partidului nostru, care necesită concentrarea forțelor întregului popor, un rol de seamă revine științei.

În elaborarea întregii sale politici, a direcțiilor generale de dezvoltare a țării, partidul nostru pornește de la știința despre lume și societate a proletariatului — marxism-leninism — aplicând-o în mod creator la condițiile noastre concrete. Construirea socialismului — orinduire socială superioară a omenirii — se înfăptuiește pe baza științei celei mai înaintate, a folosirii legilor obiective de dezvoltare a societății; în aceasta constă esența superiorității societății noastre socialiste.

Întreaga istorie a civilizației umane demonstrează importanța cuceririlor gândirii științifice pentru progresul vieții sociale în toate epocile, pentru cunoașterea și transformarea de către om a naturii și societății. Este cunoscută importanța pe care o are teoria; odată însușită de mase și aplicată în practică, ea se transformă într-o uriașă forță materială. Influența pe care o exercită știința asupra dezvoltării sociale în epoca contemporană crește nemăsurat. Aplicarea în practică a rezultatelor sale face ca știința să devină o însemnată forță de producție, un factor hotărâtor al mersului înainte al economiei și culturii, al întregii societăți socialiste.

Trăim în perioada celei mai ample revoluții tehnico-științifice care modifică în mod radical condițiile producției materiale și posibilitățile de valorificare a bogățiilor naturale în folosul omului, asigură fabricarea pe scară industrială a unor noi și largi game de produse. Fizica — stăpânirea crescândă a forței atomului, matematica, cibernetica, automatica, chimia modernă, biologia au deschis uriașe perspective de sporire a avuției materiale a lumii, de creștere a forțelor de producție ale societății, de largire a orizontului cunoașterii și a vieții spirituale a popoarelor. A subaprecia, în aceste condiții, rolul științei, a nu depune eforturi susținute pentru stăpânirea marilor ei cuceriri, a nu te strădui să mergi în ritm cu progresul științei secolului nostru înseamnă a te condamna cu bună știință la stagnare și înapoiere, cu repercusiuni serioase asupra dezvoltării societății pentru o lungă perioadă de timp. Aceasta aduce daune intereselor poporului, dezvoltării națiunii, asigurării independenței și suveranității naționale, înfloririi patriei.

Pornind de la marile obiective de viitor, Congresul partidului nostru a trasat sarcina intensificării activității de cercetare științifică și folosirii pe scară tot mai largă a rezultatelor ei în producția materială, în tehnică și economie, în cultură, a subliniat necesitatea sporirii contribuției oamenilor de știință și cercetătorilor la întreaga viață socială, la progresul neîntrerupt al orânduirii socialiste.

În decursul timpului, din rîndul poporului nostru s-au ridicat personalități remarcabile, care și-au închinat întreaga viață talentul,

energia, puterea de creație științei românești, propagării țării, eliberării sociale și naționale a poporului, îmbunătățirii condițiilor sale de viață. Savanți români care au făcut cinste patriei și veacului lor au fondat strălucite școli de matematică, fizică, chimie, geologie, medicină, istorie, sociologie, ridicînd prin operele lor prestigiul științei românești, făcînd să crească contribuția țării noastre la patrimoniul științei mondiale. Toate acestea dovedesc nescutabile izvoare de talent, capacitate și energie creatoare cu care este înzestrat poporul român.

În anii puterii populare, — în condițiile avîntului construcției socialiste — știința a cunoscut în țara noastră o dezvoltare ascendentă. Cercetătorii și oamenii noștri de știință au continuat și dezvoltat cu succes tradițiile progresiste ale înaintașilor, au dus mai departe ceea ce a creat valoros poporul nostru în trecut în acest domeniu, obținînd realizări importante pentru dezvoltarea țării, cunoscute și apreciate și peste hotarele patriei. În sușindu-și concepția științifică care stă la baza activității partidului, oamenii de știință din țara noastră au adus o contribuție însemnată la abordarea diferitelor domenii ale științei în lumina materialismului dialectic și istoric.

Au fost întreprinse numeroase studii matematice cu privire la mecanismele automate, teoria informației și cibernetica economică. S-au efectuat importante cercetări în domeniul fizicii, concretizate în lucrări de valoare științifică. Aplicațiile radioizotopilor au avut o eficacitate însemnată în prospecțiunile geologice, în controlul funcționării unor agregate siderurgice și în instalații din industria constructoare de mașini, în controlul calității producției, în medicină și altele. S-au elaborat noi scheme de automatizare a reactoarelor și noi tipuri de dispozitive semiconductoare necesare automatizării industriei.

S-au făcut cercetări îndreptate spre îmbunătățirea indicilor tehnico-economici ai agregatelor siderurgice și instalațiilor metalurgice, reducerea consumului de combustibili deficietari și de metal, însușirea de noi produse și tehnologii. În domeniul chimiei s-au efectuat cercetări științifice cu o largă aplicatie în producție, în industria petrochimică, a maselor plastice, a substanțelor necesare chimizării agriculturii etc. S-au lărgit cercetările în domeniul științelor geologice, în biologie, în medicină și în alte domenii ale căror rezultate contribuie la dezvoltarea economiei, la ridicarea nivelului de viață al poporului.

Institutele de cercetări agricole aduc un aport însemnat la perfecționarea agrotehnicii plantelor cultivate, la ridicarea fertilității solurilor și crearea de noi hibrizi și soiuri de plante, la ameliorarea raselor de animale și, pe această cale, la îmbunătățirea organizării producției agricole, la creșterea productivității muncii în agricultură.

Progrese s-au realizat și în științele sociale, în studierea manifestării legităților construcției socialiste în condițiile concrete ale României. Unele lucrări elaborate în domeniile științelor economice, filozofice, juridice, ale istoriei, arheologiei, filologiei, valorificînd tradițiile înaintate ale gândirii științifice și culturale, oglindesc lupta de veacuri a poporului român pentru eliberarea națională și socială, contribuie la sintetizarea activității de construcție a socialismului.

Au fost obținute unele succese în crearea bazei materiale a cercetării științifice, în dezvoltarea rețelei de unități de cercetare, în dotarea laboratoarelor cu utilajul necesar.

Sînt binecunoscute condițiile materiale deosebit de grele în care se făcea în trecut cercetarea științifică în țara noastră, nepăsarea pe care a manifestat-o decenii de-a rîndul regimului burghezo-mosieresc pentru destinele științei românești. În perioada dinainte de război, în România nu existau decît 52 unități de cercetare științifică, cu un număr redus de cercetători. La capitolul rezervat științei, în bugetul statului pe anul 1938—1939, de exemplu, figurau 105,9 milioane lei, ceea ce, în condițiile de dotare extrem de înapoiate din acea vreme, era foarte puțin.

În perioada anilor 1961—1965, statul a cheltuit din fondurile sale pentru dezvoltarea ști-

inței peste 5 miliarde și jumătate de lei, din care aproape 900 milioane lei pentru Academia, peste 4 miliarde lei pentru institutele departamentale și laboratoarele uzinale. În întreaga țară funcționează în prezent 264 de unități de cercetare științifică, dintre care 53 institute ale Academiei, 163 de unități de cer-

cetare departamentală și 48 de laboratoare uzinale mari în întreprinderile industriale moderne, fără a mai socoti sutele de laboratoare din celelalte fabrici și uzine. La aceasta se adaugă 820 de catedre din învățămîntul superior, în cadrul cărora lucrează peste 13 000 de cadre didactice cu pregătire științifică superioară.

În ansamblul rețelei de cercetare științifică din țara noastră lucrează în prezent aproape 23 000 de cadre cu studii superioare, din care marea majoritate direct în sfera cercetării științifice, desfășurînd o activitate rodnică, multilaterală; după datele statistice ale Academiei și ministerelor, în perioada ultimilor cinci ani, oamenii de știință și cercetătorii din diferite unități științifice au abordat peste 60 000 de teme.

Alături de vechile generații de savanți, în anii din urmă a crescut un număr însemnat de cercetători tineri, talentați, cu o temeinică pregătire științifică, țara noastră dispunînd în prezent de un puternic detașament de oameni de știință și cercetători. Savanții și cercetătorii români și de alte naționalități, ridicați din mijlocul poporului, sînt însuflețiți de un profund patriotism, de dorința de a-și consacra talentul și capacitatea de muncă construcției socialismului, înfloririi patriei. Partidul și guvernul nostru dau o înaltă apreciere activității depuse de oamenii de știință, aportului lor la rezolvarea problemelor complexe ale dezvoltării economiei și culturii noastre socialiste.

Tovarăși,

Analiza situației existente în cercetarea științifică duce la concluzia că în acest domeniu s-au făcut însemnați pași înainte, s-a obținut o serie de rezultate bune și s-au creat condiții care permit dobîndirea unor noi succese. Totodată, în organizarea și orientarea muncii de cercetare persistă și deficiențe, unele destul de serioase, care au avut drept consecință rămînerea în urmă într-un număr de sectoare importante ale științei.

O examinare sumară a tabloului dezvoltării științifice mondiale duce la constatarea că, în țările avansate din punct de vedere economic și cultural, principala direcție de orien-

ta de instituții centrale și organizații obștești, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderi și instituții bucureștene, ziaristi români și străini.

Sînt de laț șefii misiunilor diplomatice acreditați la București.

Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, deschide lucrările sesiunii. Cei prezenți păstrează un moment de reculegere în memoria deputatului Barbu Solomon.

Deputații au votat în unanimitate următoarea ordine de zi a sesiunii:

1. Verificarea legalității alegerii deputatului declarat ales în circumscripția electorală nr. 12 — Berești, din regiunea Galați.

2. Proiect de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

3. Proiect de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1966.

4. Proiect de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat al Republicii Socialiste România pe anul 1966.

5. Proiect de lege cu privire la protecția muncii.

6. Proiectul Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale.

7. Propuneri pentru componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

8. Aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat.

A fost aleasă apoi, în unani-

mitate, Comisia de elaborare a proiectului Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale.

La primul punct al ordinii de zi, pe baza raportului prezentat de președintele Comisiei de validare, deputatul Demostene Botez, Marele Adunare Națională a validat, cu unanimitate de voturi mandatul deputatului Nicolae Deleanu, ales în circumscripția electorală nr. 12 — Berești, din regiunea Galați.

S-a trecut apoi la punctul 2 al ordinii de zi.

Primit cu vîl și puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P. C. R., a prezentat expunerea cu privire la îmbunătățirea organizării și îndru-

(Continuare în pag. 3-a)

modul în care acest important for al științei românești a îndrumat munca de cercetare. Deși în perioada 1961—1965, cercetătorii Academiei au abordat peste 6 000 de teme științifice, numai 29 au fost cuprinse în planul tehnic de stat, iar din acestea numai 15 au fost finalizate. Este semnificativ, de altfel, și faptul că din numărul total de 239 de membri ai Academiei, numai 29 sînt membri ai Secției de științe tehnice. Deși în ultimii ani și-au lărgit contactele cu industria, agricultura și celelalte ramuri ale economiei naționale, membrii Academiei și cercetătorii cu experiență și autoritate științifică sînt prezenți totuși în mică măsură în centrele industriale ale țării — acolo unde se hotărăște îndeplinirea marilor sarcini economice trasate de partid și de stat. Este cunoscut că în numeroase țări, oameni de știință dintre cei mai proeminenți lucrează nemijlocit în laboratoarele marilor fabrici și uzine, aduc o contribuție prețioasă la soluționarea nenumăratelor probleme pe care le ridică progresul tehnicii.

În învățămîntul superior, care reprezintă un important și valoros potențial științific, cercetarea nu s-a desfășurat la nivelul corespunzător. În decursul planului de șase ani, pentru investiții în cercetarea științifică din învățămîntul superior nu s-a alocat decît 1 milion de lei. Aceasta cu toate că în țara noastră există o bogată tradiție și experiență în organizarea cercetării științifice universitare; școlile românești de matematică, fizică, medicină, istorie, lingvistică, de exemplu, au apărut și s-au dezvoltat tocmai în cadrul învățămîntului superior, unde s-au format importante contingente de oameni de știință.

De asemenea, trebuie spus că, în comparație cu baza materială de care dispun, institutele de cercetări departamentale, cu numărul mare de cercetători care lucrează în acest sector, rezultatele activității acestora nu sînt încă la nivelul nevoilor economiei. Principala lor lipsă constă în faptul că nu și-au legat activitatea în măsură suficientă de problemele esențiale pe care le ridică viața economică a țării noastre, nu au contribuit, pe măsura posibilităților, la soluționarea unor cerințe ale progresului tehnic în industrie, agricultură și în celelalte ramuri economice.

Cercetarea științifică din țara noastră a avut de suferit și ca urmare a unei atitudini rigide, dogmatice, care s-a manifestat adesea în tratarea unor probleme ale dezvoltării științei în epoca contemporană. În locul unei aprofundate analize științifice proprii s-a recurs de multe ori la preluarea mecanică a unor concluzii neștiințifice cu privire la fenomenele noi ale științei, la o serie de ramuri științifice deosebit de importante pentru cunoașterea naturii și societății. O serie de desconsiderări din științele naturii, din biologie și în special din genetică, din cibernetică și alte domenii au fost mult timp tratate ca pseudoștiințe, ca manifestări ideologice reacționare. În domeniul științelor sociale și-au făcut loc fenomene de superficialitate, de îngustime de vederi și de vulgarizare a unor teze teoretice, ceea ce a determinat scăderea nivelului științific al cercetărilor, tratarea neștiințifică a unor probleme ale vieții noastre sociale aflate în plin proces de transformare revoluționară, precum și a unor probleme ale dezvoltării societății contemporane. Nu a fost înțeleasă însemnătatea sociologiei ca știință socială, negîndu-se rolul ei în societatea socialistă. Toate acestea au avut drept rezultat frînarea gândirii științifice și a cercetărilor în domeniile respective, rămînerea în urmă într-o serie de sectoare dintre cele mai importante ale cercetării științifice.

Cu toate succesele obținute în anii puterii populare în dezvoltarea bazei materiale a cercetării științifice din țara noastră, în acest domeniu există încă serioase rămăneri în urmă în raport cu nevoile de lărgire a cercetării și în comparație cu situația existentă pe plan mondial. Cheltuielile consacrate dezvoltării științei au crescut în 1965 față de anul 1960 cu aproximativ 50 la sută, ceea ce reprezintă un ritm destul de lent. Ponderea în cadrul veniului național a acestor fonduri este încă mică — anul trecut ele au constituit 0,88 la sută din veniul național, în timp ce în alte țări ajung pînă la 2—3 la sută din veniul național. Pentru a avea imaginea eforturilor care se depun în domeniul științei în țările dezvoltate, trebuie reținut că în ultimii opt ani cheltuielile de la acest capitol au crescut în Franța de peste 6 ori.

Este necesar, de asemenea, să arătăm că în

(Continuare în pag. 2-a)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL C. C. AL P. C. R., CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂTĂȚIREA ORGANIZĂRII ȘI ÎNDRUMĂRII ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

(Urmare din pag. 1)

țara noastră, datorită defecțiunilor manifestate în îndrumarea și dezvoltarea științei, chiar baza materială existentă nu este folosită complet și în modul cel mai eficient. O serie de aparate și instalații moderne cu care au fost dotate unele unități de cercetare nu sunt utilizate cu întreaga lor capacitate.

Potențialul științific nu este repartizat pe teritoriul țării în mod suficient de judicios, în funcție de creșterea forțelor de producție, de dezvoltarea economiei și culturii. În amplasarea unităților de cercetare pe ramuri și domenii științifice, precum și din punct de vedere teritorial există disproporții. În cadrul rețelei de cercetare, unitățile legate de domeniile principale ale tehnicii nu ocupă locul corespunzător. În sectoare, cum sînt metalurgia, minele, energia electrică, construcția de mașini lucrează în cercetare doar 1852 salariați, ceea ce reprezintă aproximativ 9 la sută din totalul salariaților existenți în cele 163 unități de cercetări departamentale. Aproape 80 la sută din institutele de cercetare se găsesc concentrate în momentul de față în București. În restul centrelor industriale institutele științifice nu s-au dezvoltat în raport cu ritmul de creștere a economiei, cu nevoile dezvoltării vieții științifice.

Modul de alcătuire a structurii rețelei determină în cercetare fenomene de paralelism care împiedică concentrarea forțelor în jurul obiectivelor științifice principale, ducă la dispersarea și fărâmițarea acestora.

Una din cauzele dezvoltării nesatisfăcătoare a unor ramuri științifice o constituie defecțiunile existente în sistemul de recrutare, pregătire, perfecționare și repartizare a cadrelor de cercetători. Multă vreme a fost neglijată formarea cadrelor necesare științelor tehnice, din care cauză numărul cercetătorilor care lucrează în acest domeniu reprezintă abia 36 la sută din totalul lucrătorilor științifici din țara noastră.

Nu s-a acordat suficientă atenție promovării cadrelor tinere de cercetători, organizării specializării lor, atât în țară, cît și în străinătate la nivelul cerințelor actuale ale științei, sprijinirii lor în vederea publicării lucrărilor elaborate și aplicării în practică a rezultatelor dobîndite în cercetarea științifică. Timp de ani de zile nu s-au acordat titluri științifice merite să stimuleze interesul tinerilor pentru perfecționarea pregătirii lor.

Toate aceste neajunsuri au făcut ca într-o serie de domenii importante știința să nu țină pasul cu cerințele dezvoltării țării, să nu-și aducă aportul pe care poate și trebuie să-l dea la rezolvarea problemelor progresului multilateral al societății noastre socialiste.

Tovarăși,

Creșterea rolului științei în rezolvarea marilor sarcini trasate de Congresul al IX-lea al partidului cere luarea unor măsuri neîntîrziate de îmbunătățire a organizării și îndrumării cercetării, astfel încît să se asigure mobilizarea tuturor cadrelor și forțelor materiale spre obiectivele principale ale progresului științific, imbinarea armonioasă a cercetării fundamentale cu cercetarea aplicativă.

Activitatea științifică din țara noastră trebuie concentrată spre avîntul neîntreput al societății socialiste. În această direcție, un rol de seamă revine statului socialist, care poartă răspunderea creării și dezvoltării continue a bazei materiale a cercetării științifice, pregătirii cadrelor necesare, mobilizării eforturilor întregii societăți pentru îndeplinirea sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste.

În vederea îmbunătățirii organizării și îndrumării activității științifice, se propune, după cum reiese din proiectul de lege prezentat Marii Adunări Naționale, crearea, pe lângă Consiliul de Miniștri, a Consiliului Național al Cercetării Științifice. În cadrul Consiliului vor funcționa comisii de coordonare pe ramuri științifice. Se vor crea, de asemenea, comisii teritoriale de coordonare științifică în principalele centre economice și culturale ale țării, iar pentru îndrumarea activității științifice departamentale și a laboratoarelor uzinale, se vor înființa comisii de coordonare pe lângă ministere și alte instituții centrale.

Consiliul Național de Cercetări va avea sarcina să asigure realizarea politicii partidului și guvernului privind dezvoltarea cercetării științifice în Republica Socialistă România, legarea ei tot mai strînsă de cerințele concrete ale economiei și culturii, organizarea participării active a oamenilor de știință și cercetătorilor la rezolvarea marilor probleme ale construcției socialiste.

Consiliul Național va elabora — pe baza planurilor întocmite de ministere și instituții centrale și în strînsă legătură cu sarcinile planului de stat de dezvoltare a economiei și culturii — programul unitar de cercetare științifică pe întreaga țară. În legătură cu aceasta, o acțiune urgentă și de mare răspundere a Consiliului Național va fi elaborarea programului de cercetare științifică pe anii 1966—1970, care va constitui parte integrantă a planului cincinal, precum și schița unui plan de cercetare pe o perioadă mai îndelungată de timp.

Consiliul Național va îndruma și coordona activitatea de cercetare științifică desfășurată în cadrul Academiei, de către institutele de învățămînt superior, precum și în cadrul ministerelor și celorlalte organe centrale. Desigur, cercările trebuie să se dezvolte pe întregul front al științei, inclusiv în domeniile științelor sociale, umanistice, dar eforturile principale vor trebui concentrate spre direcțiile unde putem obține maximum de rezultate în asigurarea progresului țării noastre.

Una din sarcinile de seamă ale Consiliului Național va fi controlul realizării temelor de cercetare, asigurarea îndeplinirii sistematice a programului de cercetare științifică. De asemenea, va trebui să urmărească aplicarea în practică a soluțiilor descoperite de oamenii de știință, pentru valorificarea cît mai eficientă a rezultatelor muncii de cercetare.

În atribuțiile Consiliului un loc important îl va ocupa dezvoltarea și organizarea rațională a unităților științifice, perfecționarea rețelei de cercetare corespunzător cerințelor economiei și culturii naționale. Este necesar să fie asigurate condițiile pentru creșterea continuă a rolului Academiei, a eminenților oameni de știință și cercetători care lucrează în institutele acesteia, în ridicarea nivelului științei din țara noastră, în dezvoltarea ramurilor științifice principale în strînsă legătură cu cerințele societății. Totodată trebuie îmbunătățite legăturile de colaborare dintre institutele Academiei și catedrele universitare, institutele departamentale și laboratoarele uzinale.

O problemă de mare însemnătate, care-și cere soluționarea grabnică, este organizarea mai bună a cercetării științifice în învățămîntul superior. Corpul didactic universitar care desfășoară o bogată și rodnică activitate pentru pregătirea tinerelor generații ale patriei noastre poate aduce o contribuție de seamă și la dezvoltarea și afirmarea științei românești, participînd activ și pe calea creației științifice la progresul multilateral al patriei. Valoros-ese cadre didactice din învățămîntul superior trebuie să conlucreze și mai strîns cu institutele departamentale și laboratoarele uzinale la activitatea de cercetare legată de dezvoltarea bazei tehnico-materiale a construcției socialiste.

Un rol tot mai important în știința românească trebuie să-l aibă institutele departamentale, în rîndul cărora lucrează un important și valoros detașament al cercetătorilor din țara noastră. Este necesar să se asigure ridicarea continuă a nivelului muncii științifice desfășurate în aceste institute, lărgirea gamei de teme abordate, creșterea contribuției lor în soluționarea problemelor actuale și de perspectivă generate de industrializarea țării, de progresul agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale. Trebuie să se ia măsuri pentru perfecționarea rețelei institutelor de cercetări departamentale, în sensul unei mai bune profilării, creării de unități în ramurile deficitare și apropierii lor de centrele principale ale producției. Este necesar să fie îmbunătățite conducerea și controlul activității lor de către ministerele tutelare, în special în privința întocmirii și îndeplinirii planurilor de cercetare, aplicării în practică a rezultatelor obținute.

Se impune perfecționarea organizării laboratoarelor uzinale în vederea creșterii contribuției lor la ridicarea nivelului tehnic al producției industriale și introducerea în practică a realizărilor științei și tehnicii avansate. Paralel cu activitatea lor tehnologică, laboratoarele uzinale trebuie să desfășoare o susținută activitate de cercetare științifică cu caracter aplicativ, în funcție de specificul producției uzinelor pe lângă care funcționează, de sarcinile actuale și de perspectivă ale ramurii industriale respective. Răspunderea pentru conducerea și îndrumarea activității științifice a laboratoarelor uzinale, pentru modul cum este folosit acest important potențial științific o poartă ministerele și instituțiile centrale.

Ministerele, celelalte organe economice centrale au datoria de a acorda o atenție sporită îndeplinirii planului tehnic de stat, desfășurării cercetării științifice consacrate modernizării producției în toate ramurile economiei naționale și îndeosebi introducerii cuceririlor științei în practica activității industriale și agricole. Pentru îndeplinirea sarcinilor de cercetare științifică, ele trebuie să manifeste cel puțin aceeași preocupare ca și față de problemele producției, față de realizarea prevederilor planului economic.

Un alt obiectiv important al activității Consiliului Național al Cercetării Științifice va fi asigurarea condițiilor materiale care să permită creșterea amplitudinii și eficacității muncii științifice din țara noastră. Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a științei, în planul cincinal se vor aloca peste 7 miliarde lei, din care cca. 1,5 miliarde pentru construirea de noi institute și laboratoare și dotarea cercetării cu aparatură de nivel tehnic ridicat. În acest sens este necesar să se ia măsuri pentru a asigura construcția în țară a aparaturii științifice, creîndu-se în acest scop unități de producție specializate. Va crește simțitor ponderea cheltuielilor destinate cercetărilor în domeniul științelor tehnice, efectuate atît în unitățile Academiei, cît și în cele departamentale, a cheltuielilor pentru necesitățile Institutului de Fizică Atomică și pentru dezvoltarea bazei materiale a cercetării în învățămîntul superior.

Consiliul Național va întreprinde studii aprofundate privitor la cerințele de ordin material ale activității de cercetare științifică, vînd, împreună cu institutele beneficiare, la realizarea integrală și eficientă a investițiilor stabilite.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a cercetării științifice, Consiliul Național se va îngriji de folosirea cît mai eficientă a mijloacelor tehnico-materiale puse la dispoziție oamenilor de știință și cercetătorilor.

Consiliul Național al Cercetării Științifice va coordona editurile și publicațiile cu caracter științific și tehnic, orientînd activitatea acestora în direcția popularizării lucrărilor de valoare care prezintă importanță pentru progresul științei, al economiei și culturii țării noastre. În atribuțiile sale va intra, de asemenea, organizarea informării și documentării științifice și tehnice care constituie un factor esențial în munca cercetătorilor, în întreaga viață științifică. Ținînd seama de aceasta este necesar să se ia măsuri de îmbunătățire a sistemului de informare și documentare științifică existent în țara noastră, folosindu-se pe scară mai largă mijloacele moderne de prelucrare a informațiilor, lichidîndu-se paralelismul existent în procurarea publicațiilor și cărților străine.

Intensificarea cercetării științifice proprii, progresul științei românești cer în același timp asigurarea unor legături tot mai largi a cercetătorilor noștri cu oamenii de știință din in-

treaga lume, cu știința mondială. În epoca contemporană, cînd știința capătă un caracter universal, nu se mai poate concepe desfășurarea izolată a muncii de cercetare, ignorarea evoluției gîndirii științifice din alte țări, a rezultatelor ce se obțin în cercetarea internațională. O atare atitudine ducă la pierderea contactului cu fluxul cercetării științifice din lume și, implicit, la rămînerea în urmă într-unul sau altul din domeniile importante ale științei.

Este necesar, de aceea, să se dezvolte contactele internaționale, colaborarea cu savanții din țările socialiste și din alte țări, cunoașterea și însușirea a tot ceea ce știința și tehnica mondială creează mai bun. În cadrul schimbului internațional de valori științifice și de opinii, oamenii noștri de știință trebuie să-și dea propria contribuție, participînd prin rezultatul muncii lor la progresul cercetărilor științei contemporane.

Consiliul Național va coordona organizarea manifestărilor științifice naționale, precum și participarea țării noastre la manifestările științifice internaționale, asigurînd elaborarea în acest sens a unor programe anuale și de perspectivă.

Dezvoltarea în perspectivă a cercetării științifice pune pe primul plan în activitatea Consiliului Național al Cercetării Științifice și preocuparea pentru ridicarea continuă a nivelului muncii de pregătire a cadrelor de cercetători, a specializării lor potrivit progresului științei contemporane și cerințelor economiei și culturii noastre.

Directivile Congresului al IX-lea prevăd sporirea numărului personalului antrenat în activitatea științifică la peste 30 000 persoane, un accent deosebit punîndu-se pe formarea de cadre în științele tehnice și economice, în matematică, fizică, chimie, biologie și în alte domenii. În acest scop Consiliul Național va elabora în cel mai scurt timp, împreună cu Academia, cu C.S.P., cu Ministerul Învățăămîntului și celelalte ministere planul de pregătire și perfecționare a cadrelor științifice pe perioada 1966—1970 — parte integrantă a planului nostru cincinal — precum și pentru o perspectivă mai îndelungată. Se va prevedea folosirea pe scară largă a formelor superioare de ridicare a nivelului profesional al cercetătorilor și, în mod deosebit, obținerea de titluri științifice, specializarea în țară și străinătate. Experiența proprie și din alte țări demonstrează necesitatea folosirii și a altor căi de formare a cadrelor științifice, ca de pildă cursurile suprauniversitare, cursurile scurte de perfecționare organizate cu concursul unor specialiști de valoare din țară și de peste hotare, schimburile de experiență, vizitele de documentare etc.

O atenție deosebită va trebui să acorde Consiliul Național promovării cadrelor tinere de cercetători, asigurării condițiilor pentru afirmarea nestînjinită a talentului și capacității lor creatoare. În știință, tineretul reprezintă o forță de seamă; alături de experiența bogată și competența oamenilor de știință mai în vîrstă, el aduce elanul și cutezanța, indispensabile marilor investigații de cunoaștere științifică a naturii și societății, progresului științelor moderne. Partidul și guvernul își exprimă încrederea că tinerii din țara noastră care pășesc pe calea anevoioasă, dar atît de frumoașă și plină de satisfacție a cercetării științifice, vor ști să răspundă, cu entuziasmul ce-l caracterizează, griji și atenției care li se acordă, neprecupețîndu-și forțele pentru a contribui la mersul înainte al științei românești.

Consiliul Național va fi format din 80—90 de membri, oameni de știință din toate domeniile de cercetare, membri ai Academiei, cercetători din institutele Academiei și departamentale, cadre didactice, conducători ai unor ministere și alte instituții centrale și alți specialiști din laboratoarele uzinale și din unități economice și social-culturale. Pentru rezolvarea operativă a sarcinilor, se are în vedere constituirea unui birou executiv format din 17—19 membri.

Consiliului îi va reveni sarcina de a analiza și dezbate în mod aprofundat principalele probleme ale vieții științifice din țara noastră, elaborînd soluții și măsuri pe care le va supune spre aprobare conducerii partidului și statului. În studierea și rezolvarea diferitelor aspecte ale cercetării științifice, Consiliul va trebui să lucreze în strînsă colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării și cu alte organe centrale economice și științifice.

Consiliul Național al Cercetării Științifice și biroul său executiv își vor desfășura întreaga lor activitate pe baza principiului muncii colective, lucrînd ca organe deliberative. Ele se vor sprijini pe consultarea largă a oamenilor de știință și cercetătorilor, astfel încît elaborarea tuturor hotărîrilor să fie rezultatul unor dezbateri largi, al experienței colective a celor mai buni specialiști din țara noastră.

Asigurînd concentrarea forțelor spre direcțiile principale ale cercetării științifice care determină progresul în toate domeniile vieții sociale, îndrumarea coordonată a științei permite totodată desfășurarea nestînjinită a inițiativei creatoare a institutelor științifice, a tuturor oamenilor de știință.

Progresul științei este incompatibil cu arbitrarul, cu pronunțarea unor sentințe definitive într-un sens sau altul asupra descoperirilor științifice și a metodelor de cercetare. Nu există domenii științifice în care să se fi ajuns la limita maximă a cunoașterii, știința fiind ea însăși un neîntreput proces de înțelegere a tainelor lumii înconjurătoare aflate în continuă dezvoltare și transformare. Ceea ce se creează azi constituie punctul de plecare al unor descoperiri viitoare care îmbogățesc gîndirea omenească, completează sfera cunoașterii. Concepția materialist-dialectică ajută pe oameni de știință să înțeleagă mai bine fenomenele naturii și societății, în legătura și interdependența lor reciprocă, să descifreze sensul în care acționează legile obiective ale dezvoltării societății, lumii.

Progresul științei cere grijă și solitudine față de ceea ce este nou în cercetare, ținînd seama de faptul că adeseori ideile științifice noi nu se cristalizează de la început cu toată claritatea. Trebuie încurajate eforturile pentru deschiderea unor căi noi în știință, cultivîndu-se inventivitatea și pasiunea pentru originalitatea științifică.

Dezvoltarea științei la nivelul cerințelor contemporane presupune manifestarea liberă a individualității creatorilor în sfera cercetării, îndrăzneală și spirit inovator, înlăturarea oricărei rigidități, îngustimi de vederi și lipsă de obiectivitate științifică, desfășurarea unui larg schimb de opinii științifice, confruntarea deschisă a punctelor de vedere. Vor trebui organizate perioade reuniuni și alte manifestări științifice în cadrul cărora să fie puse în discuție puncte de vederi și ipoteze originale, tendințele de dezvoltare a științei pe plan mondial, problemele teoretice și implicațiile noilor descoperiri științifice.

Tovarăși,

Congresul al IX-lea al partidului a trasat sarcina promovării progresului tehnic în toate sectoarele activității productive, extinderii proceselor de mecanizare și automatizare, dezvoltării electronicii, deosebit de importantă pentru perspectiva industrializării țării în pas cu cerințele revoluției tehnico-științifice, perfecționării continue a utilajelor fabricate în interior, asimilării și producerii unor mașini și instalații cu înalte caracteristici tehnice. Noile ramuri industriale create în anii socialismului, care ocupă un loc central în economia noastră, cum sînt industria chimică și industria constructoare de mașini, au nevoie de un sprijin susținut și permanent pentru a se putea ridica și menține la nivelul dezvoltării mondiale.

Toate acestea cer oamenilor noștri de știință să se preocupe neîncetat de dezvoltarea cercetărilor legate de nevoile actuale ale producției, ținînd totodată seama de dezvoltarea în perspectivă a acesteia, devansînd prin cercetările lor mersul înainte al economiei.

Se va intensifica activitatea de cercetare în domeniul științelor tehnice, cu deosebire al construcțiilor de mașini și în special de mașini-unelte, al electrotehnicii, electronicii și automaticii de care depînd îmbunătățirea continuă a tehnologiei, ridicarea performanțelor tehnice și a calității produselor industriale. Oamenii noștri de știință sînt chemați să-și aducă contribuția la perfecționarea producției siderurgice în vederea îmbunătățirii calității produselor și în primul rînd a oțelurilor fine, reducerii consumurilor specifice de metal, rezolvării multiplelor probleme ale metalurgiei neferoase, cu deosebire a aliajelor de aluminiu, cupru, zinc etc.

O deosebită atenție va trebui să se acorde în viitor studiilor privind producerea de energie pentru satisfacerea cerințelor crescînde ale industriei și consumului populației, precum și în vederea folosirii în anii următori a energiei nucleare pentru a asigura energia necesară țării.

Prezintă o mare însemnătate pentru economia noastră dezvoltarea în continuare a cercetărilor geologice pentru punerea în evidență a unor noi rezerve de materii prime.

În construcții se vor efectua cercetări privind rezistența materialelor, elaborarea de noi tehnologii de prefabricare, perfecționarea metodelor de execuție a construcțiilor și utilizarea unor materiale noi. De asemenea, se face simțită necesitatea lărgirii cercetărilor în domeniul arhitecturii și sistematizării orașelor și satelor țării noastre.

Chimia va fi și în viitor una dintre principalele direcții spre care va fi orientată cercetarea științifică. Unitățile de cercetare au datoria să aducă o contribuție sporită la valorificarea superioară a materiilor prime, la producția maselor plastice, a îngrășămintelor chimice și a altor substanțe chimice de care are nevoie economia noastră. În domeniul petrolului, cercările trebuie să ducă la perfecționarea forării și exploatarii sondelor, a valorificării superioare a șteiului, la îmbunătățirea produselor petroliere.

Se vor dezvolta, de asemenea, cercările legate de industria lemnului, industria bunurilor de consum, de valorificarea superioară a materiilor prime în aceste ramuri și îmbunătățirea calității produselor.

În agricultură, eforturile principale vor fi îndreptate spre introducerea în cultură a unor soiuri și hibrizi de mare productivitate, ameliorarea raselor de animale, chimizarea și mecanizarea agriculturii, creșterea animalelor în complexe industriale, elaborarea unor metode mai eficiente de combatere a dăunătorilor, folosirea cît mai rațională a fondului funciar.

Se vor dezvolta cercările în științele matematice și fizice cu aplicație în introducerea tehnicii avansate în producție, în organizarea și conducerea activității economice, în mecanizarea muncii de administrație și evidentă.

În științele biologice — pe lângă continuarea cercărilor clasice de studiere a florei și faunei țării — în următorii ani se vor dezvolta cu precădere ramurile moderne ale biologiei.

Experiența ne arată că rezolvarea problemelor economiei țării noastre, valorificarea materiilor prime de care dispunem cer studii aprofundate din partea propriilor noștri cercetători, neputîndu-ne bizui numai pe importul de soluții științifice, tehnice și economice. Cercetarea proprie este necesară chiar și în domeniile în care, pe considerente bine fundamentate din punct de vedere tehnico-economic, se recurge la achiziționarea de licențe.

Transformările adînci care au loc în structura social-economică a țării și perspectivele dezvoltării societății noastre socialiste în perioada care urmează, avîntul culturii și îmbogățirea vieții spirituale a poporului impun intensificarea activității de cercetare în științele sociale și umanistice. Este necesar să se asigure o îndrumare atentă a eforturilor pe

care le desfășoară economiștii, filozofii, istoricii, sociologii, juriștii și ceilalți cercetători care lucrează în aceste specialități, în vederea îmbogățirii continue a patrimoniului nostru de lucrări teoretice. Congresul al IX-lea a deschis în fața cercetătorilor din domeniul științelor sociale o vastă perspectivă de activitate creatoare, indicînd o serie de teme care așteaptă să fie abordate de oamenii noștri de știință.

Acordînd o atenție tot mai mare elaborării teoretice a problemelor dezvoltării societății noastre, studierii legilor obiective care acționează în procesul construcției socialismului, cercetătorii trebuie să asigure imbinarea strînsă a teoriei cu practica construcției socialiste. În preocupările lor trebuie să ocupe un loc important tratarea problemelor legate de conducerea și planificarea activității economice, de organizarea producției și a muncii.

Activitatea educativă de masă cere intensificarea muncii de elaborare sau de îmbunătățire a unor lucrări de sinteză, cum sînt Istoria României, Tratatul de economie națională, Dicționarul enciclopedic român, Istoria literaturii române.

O importantă preocupare de viitor va trebui să constituie, de asemenea, îmbunătățirea repartizării cadrelor științifice în diferitele ramuri ale cercetării, apropierea oamenilor de știință de marile centre economice, de punctele vitale ale producției materiale. De o mare însemnătate este în acest sens extinderea experienței pozitive care s-a acumulat în domeniul organizării cercetării pe baza încheierii de contract între unitățile de cercetare și organele economice.

Progresul științei în țara noastră cere o imbinare mai judicioasă a cercetării fundamentale cu cea aplicativă, precum și ridicarea nivelului științific al cercetării care se practică în institutele departamentale și laboratoarele uzinale.

Viața științifică internațională, a că și cea din țara noastră, demonstrează că cercetarea este un proces complex care include cele două laturi în mod inseparabil. Cercetarea fundamentală, care-și are rolul și importanța sa deosebită în munca științifică generală contribuînd la deschiderea unor orizonturi științifice noi, la lărgirea domeniului cunoașterii, atît în științele naturii, cît și în științele sociale, nu poate fi concepută în afara cerințelor vieții practice, ale producției materiale, ale nevoilor societății. Totodată se știe că cercetarea aplicativă a furnizat de nenumărate ori concluzii de importanță teoretică excepțională, a deschis progresului științei perspective nebănuite. Multe din ideile care au revoluționat gîndirea științifică, care au condus la marile descoperiri ale umanității au fost generate de observația concretă, de activitatea practică a cercetătorilor.

O caracteristică a științei în epoca modernă este urașea diversificare a ramurilor și domeniilor de cercetare, întrepînzurarea și dependența strînsă a acestora, cooperarea cercetătorilor de specialități diferite în aplicarea în practică a rezultatelor muncii lor. Știința devine tot mai mult rezultatul eforturilor colective ale cercetătorilor, care se bazează la rîndul lor pe studierea și generalizarea experienței practice, a activității creatoare a producătorilor de bunuri materiale. Aceasta impune îmbunătățirea colaborării științifice dintre unitățile de cercetare din țara noastră, dintre diferitele categorii de cercetători, dintre aceștia și specialiștii care lucrează nemijlocit în producție.

Totodată va trebui să crească preocuparea pentru finalizarea cercetărilor și introducerea în producție a rezultatelor obținute. Este știut că cercetarea nu poate fi legată întotdeauna de un termen fix, dar nici nu se poate desfășura fără o perspectivă concretă. În știință, factorul timp joacă un rol deosebit de important, scurtarea duratei muncii de cercetare permiînd să se țină pasul cu ritmul de dezvoltare a științei mondiale. În competiția științifică internațională se afirmă și mai puternic și devine mai bogată țara ai cărei cercetători reușesc să soluționeze mai repede problemele, să aplice în practică mai iute concluziile dobîndite.

Aplicarea cu succes a acestui ansamblu de măsuri cere din partea organelor de partid și de stat o preocupare sporită pentru îndrumarea și sprijinirea concretă a tuturor unităților de cercetare, pentru organizarea aplicării în viață a cuceririlor cercetărilor științifice.

Adoptarea măsurilor organizatorice preconizate va da un nou și puternic avînt cercetării științifice, va face să crească rezultatele ei, va ridica rolul științei și al slujitorilor săi în viața societății noastre, în asigurarea progresului multilateral al țării. Introducerea pe scară tot mai largă a cuceririlor științei în toate domeniile activității sociale va asigura obținerea unor succese și mai mari în opera de desăvîrșire a construcției socialiste, va întări și mai mult independența și suveranitatea țării noastre, va grăbi înaintarea Republicii Socialiste România pe drumul progresului material și spiritual, al bunăstării și fericirii întregului nostru popor. În felul acesta, patria noastră va contribui la creșterea forței sistemului socialist mondial, la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, la afirmarea superiorității socialismului în lumea întreagă.

Mărețea epocă pe care o trăim pune în fața oamenilor de știință îndatoriri de înaltă răspundere. Sîntem conștienți că ei vor ști să fie la înălțimea acestei răspunderi patriotice, aducîndu-și contribuția însoțită la dezvoltarea științei, a întregii culturi, la înflorirea continuă a societății noastre socialiste, la ridicarea vieții poporului român pe culmile înalte ale civilizației. (Expunerea a fost subliniată, în repetate rînduri, cu vii aplauze. A sfîrșit asistența s-a ridicat în picioare, aplaudînd puternic, îndelung).

Discuții pe marginea expunerii cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. 1-a)

mării activității de cercetare științifică.

Raportul comun al Comisiei pentru cultură și învățământ și al Comisiei juridice asupra proiectului de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice a fost prezentat de deputatul Gheorghe Mihoc.

După închiderea sesiunii de dimineață s-au întrunit unele comisii ale M. A. N.

În sesiunea de după amiază a început discuția generală la punctul 2 al ordinii de zi.

RAPORTUL

Comisiei pentru cultură și învățământ și al Comisiei juridice prezentat de deputatul Gheorghe Mihoc

Comisia pentru cultură și învățământ și Comisia juridică ale Marii Adunări Naționale, întrunite în sesiune comune de lucru în zilele de 18 și 19 decembrie 1965, au studiat și discutat proiectul de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice, primit spre avizare.

În urma analizării proiectului și a discuțiilor purtate, comisiile constată că proiectul de lege răspunde necesității de a se înființa un for coordonator care să dea o orientare și o perspectivă clară activității științifice, asigurând un program unitar de cercetare, folosirea rațională a cadrelor și a bazei materiale, repartizarea pe ramuri de știință și amplasarea teritorială corespunzătoare a unităților de cercetare, precum și o bună documentare și informare de specialitate.

În vederea îmbunătățirii sistemului de organizare și îndrumare a activității de cercetare științifică, a concentrării tuturor forțelor de cercetare spre obiectivele cu cea mai mare eficiență, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a hotărât crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Consiliul Național al Cercetării Științifice, organ al Consiliului de Miniștri, are sarcina îndeplinirii politicii partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea, îndrumarea și coordonarea activității de cercetare științifică, fundamentală și aplicativă, în concordanță cu cerințele construcției socialiste.

Prin proiectul de lege se propune ca în componența

Au luat cuvîntul deputații Remus Răduleț, Costin Nenitescu, Ion Creangă, Emil Oniga, Horia Hulubei, Emil Vlaicu, Maxim Berghianu, Gheorghe Vlad, Ludovic Csogor, Ilie Murgulescu, Constantin Doicoviciu, Lione Schlosser, Ștefan Bălan.

După discutarea pe articole a proiectului de lege, s-a trecut la votarea lui, în întregime, prin vot secret.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate Legea cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice. Rezultatul votului a fost primit cu puternice aplauze.

Lucrările sesiunii continuă. (Agerpres).

dere cercetarea tehnică în viitorul apropiat, în spiritul hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului.

În continuare, vorbitorul s-a referit la activitatea de cercetare a Institutului de energie-țică al Academiei subliniind o seamă de realizări ale acestuia și arătînd că unele domenii importante, cum sint, cel al economiei energetice, al utilizării energiei, îndeosebi a celei electrice, al energeticii combustibililor sau domeniul noi ale energeticii — cum sint, problemele folosirii energiei nucleare în economia noastră sau ale conversiunii ei directe în energie electrică nu au fost abordate pînă în prezent cu amplitudinea corespunzătoare importanței lor practice și teoretice.

Vorbitorul a arătat că rămînera în urmă a anumitor ramuri de cercetare tehnică se datorează și persistenței, pe alocuri, a părerii greșite că importul de licențe — care a fost practicat uneori peste nevoi — ne-ar dispensa de cercetare proprie. În continuare el a spus:

Succesele obținute în introducerea progresului tehnic în diferitele ramuri ale activității noastre industriale, în strînsă legătură cu dezvoltarea în țară a cercetărilor în domeniul științelor tehnice, arată că acestea — dacă sînt bine orientate și sprijinite — pot contribui activ și într-o măsură mai mare decît pînă acum, la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății noastre, putînd înlocui cu succes și importuri de licențe.

Noi, inginerii, salutăm deci cu bucurie înființarea Consiliului Național al Cercetării

Științifice, fiindcă aceasta va statonici întărirea cercetării noastre științifice în strînsă legătură cu cerințele economice și social-culturale ale țării. Consider că unul din obiectivele fundamentale ale consiliului va fi urmărirea finalizării rezultatelor cercetării științifice, prin aplicarea lor în practică. Un rezultat nou și aplicat este doar mai valoros pentru țara decît două, tot atît de noi, dar neaplicate sau neaplicabile în condițiile noastre. Munca cercetătorului științific nu închează odată cu obținerea unui rezultat nou și cu publicarea lui într-o revistă, sau comunicarea lui la un Congres — așa cum se crede uneori și la Academia —, ci abia cînd rezultatul a luat drumul aplicării lui în producție, respectiv a intrat în circuitul activității social-culturale. Este o datorie de onoare a noastră, a profesorilor și cercetătorilor mai vîrstnici, să depunem toate eforturile pentru ca timpul acestei așezări sănătoase a cercetării noastre, prin îmbinarea armonioasă a activităților fundamentale cu cele aplicative, să fie cit mai apropiat; vom munci în acest scop nu numai în cercetare, ci și la formarea și specializarea cercetătorilor tineri, care este un proces lung și anevoios. Aceasta va fi și prinosul nostru de mulțumire pentru condițiile noi pe care partidul și statul nostru le creează cercetării științifice românești.

Acestea sint, tovarăși deputați, cîteva din gîndurile și motivele care mă determină să fiu în întregime de acord și să votez legea pentru înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Cuvîntul deputatului Costin D. Nenitescu

Sînt de părere că toate măsurile concretizate în expunerea prezentată și în legea a cărei votare ne se propune astăzi vor avea efecte stimulatoare pentru ridicarea științei noastre românești la nivelul celei din țările cele mai avansate, vor avea o influență binefăcătoare în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale.

Exprim convingerea — a arătat în continuare vorbitorul — că țara noastră a ajuns în prezent la un astfel de nivel, încît dezvoltarea viitoare a industriei este condiționată tot mai mult de introducerea științei în activitățile de producție. Procesul de creștere și diversificare complexă a ramurilor industriale ale țării implică o fundamentare științifică din ce în ce mai solidă.

Consider pe deplin întemeiată critica adusă cercetării științifice în domeniul chimiei și mai ales modulului cum s-a urmărit să stimulat aplicarea în practică a rezultatelor cercetărilor. Și noi oamenii de știință avem o răspundere pentru această lipsă. De aceea va trebui pe viitor să fim mai insistenți pentru aplicarea în practică a rezultatelor cercetărilor noastre. Chiar atunci cînd, din motive obiective și bine justificate din punct de vedere tehnico-economic, se achiziționează procedee sau instalații străine, nu sîntem îndreptățiți să renunțăm la cercetarea proprie.

Avem o mare obligație față de poporul nostru, față de urmașii noștri. În afară de petrol, sare, metan, lemn și stuf, noi trebuie să valorificăm un alt bun al poporului, cea mai prețioasă auziție a sa: inteligența și puterea sa de muncă științifică chibzuită. Trebuie să scoatem la lumină această comoară, în mare parte ascunsă încă, și să-i creăm condiții pentru ca ea să se fructifice. Iată de ce sînt fericit că pot exprima, de la această înaltă tribună, întreaga adevărată, profunda satisfacție, nu numai a mea dar, sint convins, și a tuturor slujitorilor științei, pentru orientarea de largă perspectivă și adînc patriotică a partidului cu privire la necesitatea dezvoltării prin toate mijloacele a cercetării proprii.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu a arătat că diferite școli de chimie, în special cele teoretice, au cunoscut și în trecut o dezvoltare ca a atras atenția. În ultimii ani, activitatea de cercetare s-a amplificat considerabil și s-au obținut succese care au fost remarcate elogios în străinătate. Au fost puse la punct procedee tehnologice care au fost, sint în curs sau sint susceptibile de a fi aplicate în industrie. Dacă totuși au existat deficiențe și ele au fost semnalate în trecut, acestea se datoresc în mare măsură unei lipse de orientare a cercetării fundamentale și tehnologice,

unei insuficiente coordonări între acestea și aplicările lor industriale. Consiliul Național al Cercetării Științifice este chemat să remedieze aceste neajunsuri și convingerea mea este că înființarea sa este binevenită.

Problemele ridicate de organizarea muncii științifice sint complexe. În cadrul uneia și aceleia discipline, cum este chimia, se pune întîi problema unei coordonări pe verticală, în scopul de a se acorda o justă pondere și orientare diferitelor trepte sau aspecte ale cercetării chimice: fundamentală, tehnologică și uzuală. Se pune de asemenea problema unei juste coordonări pe orizontală, în diferitele ramuri ale cercetării și ale producției, de exemplu între chimie și agricultură sau între chimie și industria petrolului sau metalurgie, fără a neglija firește problemele legate de sănătatea poporului.

Efortul pe care țara noastră îl va face în anii următori în domeniul cercetării științifice va fi dirijat, după cum este bine cunoscut, într-o bună măsură spre chimie. Este necesar în primul rînd de a cerceta materiile prime de care dispune țara noastră — petrolul, metanul, minereurile ș. a. — de a crea baza teoretică în vederea utilizării lor în producție cu eficiență economică maximă. Trebuie să creăm condițiile necesare pentru ca această muncă de cercetare să se desfășoare astfel, încît să-i atingă scopul. Este necesar să se îmbunătățească și să se amplifice baza materială, fără de care o cercetare la nivelul științei mondiale nu este posibilă. Dav aceste măsuri nu sint suficiente. Nici un aparat oricît de ingenios, nici o instalație industrială oricît de automatizată, nu pot da rezultate bune decît dacă sint conduse de minți lucide și competente. Trebuie să selecționăm pentru cercetarea științifică pe fiii poporului nostru cei mai talentați pentru această muncă. Trebuie să mîrim numărul și să ridicăm calificarea cadrelor noastre de cercetare. Trebuie să orientăm școala noastră în acest sens, să sîdim în mintea tineretului nostru conștiința unei etici științifice înalte și a importanței rolului social pe care știința îl are de îndeplinit. Trebuie să-l convingem să facă un efort mare în direcția pregătirii sale științifice.

Sarcinile ce revin în cîincaînal cercetătorilor chimiști și celorlalți oameni de știință sint complexe, dar realizabile, dacă sint atacate cu perseverență și înțelepciune. Cred că exprim sentimentul de adîncă satisfacție și mîndrie al tuturor chimiștilor din țara noastră, pentru încrederea ce li se acordă de partid și de întreaga popor pentru noua muncă de mare răspundere ce li se cere. Sint convins că ei vor duce pînă la capăt cu succes înalta lor misiune.

Cuvîntul deputatului Ion Creangă

Am ascultat cu atenție deosebită expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la dezvoltarea științei și la înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice. Arătînd că măsurile preconizate corespund unei necesități obiective, vorbitorul a subliniat că ideea lor fundamentală o constituie concentrarea tuturor forțelor și convergența eforturilor oamenilor de știință, astfel ca rezultatele cercetărilor să contribuie cit mai eficient la procesul complex de desăvîrșire a construcției socialismului. Țara noastră posedă tot ceea ce este necesar pentru ridicarea pe trepte mereu mai înalte a activității științifice.

În Iași există o veche tradiție de cercetare științifică. La sfîrșitul secolului al XIX-lea au fost inițiate școli de cercetare, a căror activitate a fost continuată și dezvoltată în secolul nostru. Studiile de geologie din țara noastră au început la catedra lui Gr. Cobălcescu: chimia noastră modernă a fost inițiată de Petru Poni; fizica nouă a fost introdusă de Dragomir Humeșescu; crearea unei școli moderne de matematică, în special în geometria diferențială, se datorește lui Alexandru Myller; în medicină s-au remarcat numeroși profesori și savanți, printre care dr. Constantin Parhon; în științele agronomice s-a remarcat Ion Ionescu de la Brad, iar în domeniul științelor umanistice au activat înaintașii gînditori, printre care M. Kogălniceanu, A. D. Xenopol, Ion Ghica.

În anii puterii populare, Iașul a ridicat pe o treaptă superioară, în strînsă legătură cu necesitățile economice și social-culturale ale țării, activitatea științifică și de învățămînt. Din 1961 pînă astăzi în unitățile de cercetare din centrul Iași au fost abordate peste 4 000 de teme; dar teme legate direct de producție, sint numai aproximativ 450, adică foarte puțin. Din cauza numărului mare de teme și a dispersării forțelor de cercetare, în centrul Iași se simte nevoia unei legături și a unei coordonări a tematicii diferitelor unități. Înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice va ajuta mult și centrul Iași să-și concentreze activitatea asupra problemelor majore pe care le pun dezvoltarea patriei socialiste și revoluția tehnico-științifică contemporană.

După cum vă este cunoscut, în regiunea Iași, ca și în celelalte regiuni ale țării, au fost construite mari întreprinderi înzestrate cu tehnică modernă. Este foarte important de semnalat și de subliniat că în aceste întreprinderi, cu care ne mîndrim, își are începuturi de organizare și cercetarea științifică aplicativă. De exemplu, Fabrica de antibiotice Iași, avînd sprijinul Institutului

pentru controlul de stat al medicamentului și cercetării farmaceutice, precum și al institutelor de învățămînt superior din Iași, a obținut rezultate bune în cercetarea aplicativă. Există însă posibilități mult mai mari de a obține rezultate originale dacă se va coordona cercetarea științifică, iar cadrele didactice universitare vor ajuta mai mult pe cercetătorii din întreprinderi, îmbinînd armonios cercetarea aplicativă cu cea fundamentală.

Deși au fost dobîndite unele realizări, în cercetarea științifică actuală din Iași există și rămîneri în urmă, de pildă, în domeniul biofizicii și al biochimiei. Slab s-a dezvoltat cercetarea științifică în domeniul electronicii. Consider că în domeniul fizicii vor trebui abordate cu mai mult curaj domeniile moderne, de perspectivă, să fie întărit domeniul fizicii teoretice. Disciplinele tehnologice de la Institutul politehnic și de la Universitate trebuie să se preocupe mai pregnant de îmbunătățirea proceselor tehnologice de fabricație pentru ridicarea calității produselor și sporirea productivității muncii pe baze științifice.

Ca matematician, țin să arăt că școala matematică din Iași își are bine consolidate temeliile. S-au inițiat studii moderne, a luat ființă Centrul de calcul, care are un rol însemnat în dezvoltarea calculului și a analizei numerice. Totuși, apreciez că, în lumina sarcinilor care se pun în fața noastră, este necesar ca cercetările din domeniul statisticii matematice s'ia inițiat și fie mult amplificate; la fel, trebuie încă dezvoltate cercetările de logică matematică în legătură cu automatizarea și cibernetica. Consider că va trebui ca și la Iași matematicienii să se preocupe îndeaproape de problemele puse în economie, să se inițieze mai cuprinzător cercetări operaționale.

În continuare, vorbitorul a subliniat că învățămîntul superior posedă un mare potențial pentru cercetarea științifică. Polarizarea acestui potențial în forță vie, în realitatea de astăzi depinde de noi, de buna organizare a muncii și structurarea cadrelor. De asemenea consider că este absolut necesar să luăm măsuri pentru legarea mai strînsă a teoriei de viață, de aplicabilitatea științei în toate ramurile de activitate din țara noastră. Să-i deprindem pe viitorii cercetători încă de pe băncile facultății cu studiarea atentă și obiectivă a faptelor, să-i educăm în spiritul dorinței fierbinți de a pune toate realizările lor științifice în slujba patriei, a dezvoltării continue a economiei și culturii socialiste.

Îmi exprim deplina adevărată față de proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Cuvîntul deputatului Emil Oniga

Din documentele prezentate, am desprins grija deosebită pe care partidul o acordă îmbunătățirii activității de cercetare științifică, în scopul creșterii contribuției acesteia la rezolvarea sarcinilor complexe pe care le ridică dezvoltarea economiei naționale.

Uzina „Tractorul” — a spus vorbitorul — se prezintă la sfîrșitul șezănelului cu noi succese în realizarea unor tractoare cu performanțe ridicate, care satisfac în mai mare măsură cerințele economiei și ale beneficiarilor externi. Întreprinderea noastră se numără printre acelea care pentru soluționarea unor probleme tehnice apelează și la experiența străină, importă licențe și utilaje. Trebuie să arăt de la bun început că propria noastră experiență confirmă pe deplin justetea aprecierilor făcute în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în legătură cu faptul că ridicarea nivelului tehnic al producției nu se poate realiza numai prin intermediul importului de licențe sau al experienței tehnico-științifice acumulate în alte țări. Practica ne-a arătat că pentru îndeplinirea sarcinilor privind creșterea volumului de tractoare și îmbunătățirea tehnicele a performanțelor tehnice ale lor sint necesare și eforturile proprii axate pe rezolvarea unor probleme științifice complexe, ridicate de producție. În acest fel, însăși viața ne-a obligat să dezvoltăm unele cercetări științifice, care să răspundă nevoilor concrete ale activității productive.

Unele din aceste cercetări s-au soldat cu rezultate pozitive, care, aplicate în practică, au dus la îmbunătățirea calității produselor noastre.

După ce a enumerat cîteva din rezultatele acestor preocupări, vorbitorul a spus: În rezolvarea problemelor tehnice ale uzinei am primit unele sprijinul specialiștilor din unele unități centrale de cercetare ale departamentelor, ale Academiei Republicii Socialiste România sau din învățămîntul superior. Cu toate acestea consider că sint pe deplin valabile și pentru uzina noastră criticile făcute cu privire la modul în care s-au folosit rezultatele cercetării științifice în dezvoltarea construcțiilor de mașini.

Referindu-mă la această colaborare trebuie să arăt că ea a avut un caracter sporadic, nesistematic și nu s-a bucurat de ajutorul permanent al organelor centrale, în special al Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și al Academiei. Ca urmare a lipsei de continuitate a colaborării, au fost întrerupte lucrări importante abordate împreună cu Institutul de mecanică aplicată „Traian Vuia” și cu Institutul de Fizică al Academiei.

În ce privește activitatea proprie de cercetare a uzinei trebuie să arăt că ea nu s-a desfășurat întotdeauna la un nivel corespunzător, deoarece nu a avut la bază un plan propriu, obligatoriu, iar cadrele de cercetare și mijloacele tehnice au fost folosite adeseori pentru nevoile cu-

rente ale producției. Ca urmare, unele teme nu au fost finalizate, iar altele au fost rezolvate în pripă, la un nivel scăzut.

Exprimîndu-și deplinul acord cu orientarea justă a activității de cercetare științifică, promovată de conducerea de partid și de stat, vorbitorul a spus în continuare: Aît experiența noastră proprie cit și cea acumulată în alte țări, nearată rolul determinant pe care il are introducerea rapidă în practică a cuceririlor științei moderne, pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției, pentru creșterea productivității muncii și a eficienței economice a întregii activități industriale. De o mare însemnătate este folosirea rezultatelor cercetării în industria constructoare de mașini, care are un rol deosebit de important în dezvoltarea și perfecționarea bazei tehnico-materiale a socialismului. Sint întrutotul de acord cu aprecierile critice făcute în legătură cu modul în care s-au folosit în construcția de mașini mijloacele tehnice furnizate de domeniile noi ale științei ca electronica și automatică. Lipsa unui institut departamental în

acest sector al industriei, ca și absența coordonării lucrărilor de cercetare, s-au reflectat și la nivelul nostru. Dezvoltarea activității științifice uzinale și atragerea într-o măsură mai mare în rezolvarea problemelor de producție a specialiștilor din institutele de cercetare și din învățămînt, constituie o premisă de primă însemnătate pentru rezolvarea sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului pentru industria constructoare de mașini. Diversificarea producției de tractoare nu va putea fi realizată decît în condițiile unor legături trănice între producție și munca de cercetare științifică. Consider că pentru îndeplinirea acestui obiectiv Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini va trebui să examineze posibilitatea creării — în cadrul uzinei noastre — a unui centru de cercetări care să abordeze și să rezolve problemele complexe legate de dezvoltarea construcției tractoarelor.

În încheiere, vorbitorul a spus: Aprob din toată inima măsurile preconizate, cu convingerea că ele vor contribui la ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a rolului științei în înflorirea patriei noastre.

Cuvîntul deputatului Horia Hulubei

Expunerea amplă, științific documentată, prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, se referă la o necesitate vitală în opera multilaterală întreprinsă pentru progresul patriei noastre în toate domeniile. Aceasta reprezintă încă o dovadă elocventă a modului în care Partidul Comunist Român înțelege să rezolve, în ansamblul lor, problemele fundamentale legate de prezentul și de viitorul României.

După o largă consultare preliminară cu oamenii de știință din toate specialitățile, după o analiză minuțioasă a situației cercetării științifice, în toate locurile unde ea se desfășoară, la Academia, în învățămînt, la departamente, în uzine, pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea, Comitetul Central și guvernul au elaborat un ansamblu de măsuri privind cercetarea științifică, supus astăzi spre deliberare. Vă rog să-mi permiteți să exprim de la bun început adîncă mea satisfacție și deplina adevărată față de măsurile prezentate și la proiectul de lege pe care îl voi vota cu convingere.

În continuare vorbitorul a arătat: Pornind de la experiența valoroasă a trecutului și de la necesitățile actuale și de perspectivă ale țării, cercetătorii români au adus contribuții importante la dezvoltarea economică și social-culturală a țării, la progresul general al științei și la ridicarea prestigiului științei și culturii românești în lume. Cercetările din domeniul fizicii, în trecut neglijate, au cunoscut în ultimele două decenii o dezvoltare apreciată în lumea specialiștilor. Două discipline noi în special — fizica corpului solid și fizica nucleară — sint susținute de aproape 600 de cercetători tineri, dintre care mulți cu o activitate remarcată și pe plan internațional.

Subliniînd că în țara noastră, fizicienii participă activ la introducerea tehnicii noi, cu rezultate economice care se cifrează la sute de milioane de lei, vorbitorul s-a referit concret la realizările Institutului de Fizică atomică.

Evident — a spus el — noi sîntem conștienți că, așa cum s-a subliniat în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu ceea ce s-a realizat pînă acum reprezintă numai un început care poate și trebuie amplificat în pas cu cerințele actuale. Fizica se va orienta, desigur, în continuare spre domeniile unde avem experiență cîștigată, în special, spre problemele cerute de economie.

Referindu-se la sarcinile mari pe care documentele celui de-al IX-lea Congres al partidului le pun în legătură cu creșterea și perfecționarea forțelor de producție ale țării, cu dezvoltarea științei și tehnicii, vorbitorul a spus: Vom

reuși în aceste acțiuni esențiale pentru viitorul țării, după cum vom ști să ne creăm rezerve de specialiști de înaltă calificare și după cum vom utiliza, cu randament optim, cercetarea științifică în această operă. Acțiunea este de prea mare anvergură ca ea să nu fie coordonată de un for calificat, care să poată îndeplini operativ hotărîrile partidului și ale statului și să găsească soluțiile cele mai potrivite. De aceea consider că hotărîrea de a crea Consiliul Național al Cercetării Științifice este binevenită și de largă perspectivă, este o măsură întemeiată.

Pornind de la un sistem de organizare a cercetării științifice consider foarte binevenită sublinierea făcută astăzi că trebuie să avem permanent în vedere că cercetarea științifică este una și indivizibilă și că diferitele forme sub care ea se manifestă sint indisolubil legate între ele. Toată istoria științei și a tehnicii pledează pentru această afirmație.

Dozarea cea mai convenabilă a cercetării fundamentale și aplicative constituie o problemă socială de importanță hotărîtoare de care trebuie să țină seama viitorul Consiliu Național al Cercetării Științifice. În ansamblul preocupărilor Consiliului Național un loc de seamă revine îmbunătățirii structurii rețelei de cercetare. Institutele de cercetări nu sint suficiente de adevărat distribuite în țară: există locuri de producție de mare importanță, neajutate direct de cercetare. Există institute și laboratoare uzinale, care o potare excepțională, care ar putea obține rezultate și mai bune dacă ar fi ajutate de cadrele de înaltă calificare. Criticile concrete aduse aici sint juste.

Cei aproape 45 de ani de învățămînt superior și cîțiva zeci de ani în cercetare — a spus în continuare acad. Horia Hulubei — mi-au permis să cunosc posibilitățile excelente ale tineretului patriei noastre. Inteligenți și talentați, entuziaști și devotați, tinerii pot face minuni dacă li se creează condiții de lucru. Ei au dovedit-o de multe ori prin succesele strălucite. Ești cu adevărat liber numai atunci cînd nu ești obligat să trăiești numai cu import de gîndire străină și cînd poți face față, prin gîndire proprie, variatelor probleme legate de viața țării în tumultuoasă dezvoltare și de evoluția rapidă a științei. Îmi permit ca și la această tribună să le trimit, încă odată, un îndemn călduros ca, alături de cei mai în vîrstă, și cu același devotament pentru partid și pentru țară, în condițiile și mai bune create acum, să pornească la drum cu toate forțele lor tineresti, pentru bunăstarea patriei, pentru libertatea și prestigiul ei în lume.

Cuvîntul deputatului Emil Vlaicu

Pentru noi, cei ce lucrăm în instituțiile de cercetări agricole, hotărîrea Congresului privind înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice constituie o nouă mîrturie a preocupării conducerii partidului și statului nostru în ce privește orientarea și dezvoltarea continuă a cercetării științifice. Colectivul Sta-

țiunii experimentale Lovrin — Banat își exprimă încă o dată deplina adevărată față de această hotărîre. Personal, sint întru totul de acord cu proiectul de lege prezentat.

În agricultură s-a realizat în ultimii ani o mai bună or-

(Continuare în pag. a 4-a)

Discuții pe marginea expunerii cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. a 3-a)

ganizare a cercetării științifice, prin concentrarea forțelor de cercetare și a mijloacelor materiale puse la dispoziție, ceea ce s-a reflectat în îmbunătățirea agrotehnicii plantelor cultivate, în crearea de noi soiuri de plante și hibridi de porumb, în chimizarea agriculturii, în realizarea și perfecționarea utilajului agricol, în îmbunătățirea procesului de producere a semințelor, introducerea și generalizarea în producție a hibridizilor dubli de porumb, realizați în țara noastră, aplicarea recomandării stațiunii noastre privind agrotehnica acestora au determinat ca producția medie de porumb la hectar să crească, în ultimii ani, în regiunea Banat, cu 38 la sută față de perioada anterioară. Cu toate acestea, și în agricultură, într-o serie de domenii de cercetare ca: zootehnia, cultura unor plante tehnice, legumicultură, problemele de economie agrară există unele rămăneri în urmă. O cauză a acestei situații o constituie și faptul că, îndeosebi în domeniul științelor biologice, au existat manifestări de preluare mecanică a unor poziții rigide, neștiințifice din partea unor specialiști, poziții care au frânat dezvoltarea cercetărilor proprii.

Înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice va permite și în domeniul agriculturii o mai bună orientare și coordonare a forțelor și mijloacelor de cercetare. Se simte și în domeniul agriculturii necesitatea ca la rezolvarea problemelor să participe cercetătorii științifici din cadrul Academiei, din învățămîntul superior, din stațiunile experimentale, precum și specialiștii din producție. Colaborarea dintre stațiunea noastră și Institutul Agronomic din Timișoara ne-a arătat că există posibilități multiple în această direcție. Organizarea în colective largi, care să cuprindă specialiști diferiți și îndrumarea acestora de către cadrele cu cea mai bogată experiență duce la crearea unor adevărate școli de cercetare și creație științifică.

Un alt aspect de mare importanță care se ridică în fața noastră, este acela al asigurării unei îmbinări judicioase între cercetarea fundamentală și cea cu caracter aplicativ. Din experiența noastră

tră putem spune că nu se poate concepe separarea unei laturi de cealaltă.

Consider foarte juste ideile exprimate în această sesiune cu privire la faptul că cercetările științifice, concepute ca un tot unitar, trebuie orientate, în primul rînd, spre rezolvarea nevoilor imediate și de perspectivă ale dezvoltării economice și social-culturale a țării.

Pentru a asigura progresul continuu în cercetarea agricolă este necesar să selectăm cu mai multă grijă și discernămint metodele de cercetare, să interpretăm cu toată atenția rezultatele obținute, promovînd pe cele mai eficiente, cunoscut fiind că altfel se produc stagnări costisitoare pentru economia națională. Experiența noastră confirmă că în domeniul agriculturii, unde particularitățile factorilor naturali asupra producției au o mare influență, este necesară întărirea și extinderea centrelor experimentale în unitățile socialiste.

Scopul cercetării și satisfacția cercetătorilor sînt depline atunci cînd rezultatele muncii lor își găsesc o valorificare corespunzătoare. Consider că există forme și posibilități mult mai mari pentru introducerea și generalizarea în producție a rezultatelor obținute în cercetarea științifică.

Consiliul Național al Cercetării Științifice, este organul investit cu autoritatea necesară nu numai pentru coordonarea cercetării ci și pentru finalizarea activității de cercetare științifică, pentru promovarea și generalizarea metodelor noi.

De o deosebită însemnătate mi se pare, și de aceea o susțin întru totul, prevederea din lege cu privire la constituirea comisiilor teritoriale de coordonare a cercetării științifice. Pentru dezvoltarea activității de cercetare, consider că este necesar ca și în viitor stațiunile experimentale agricole să fie dotate cu utilajul și aparatură necesară.

În încheiere, îmi exprim adevineea totală față de măsurile propuse prin prezentul proiect de lege și profunda recunoștință a întregului nostru colectiv de cercetători pentru toate condițiile de activitate creată și ne angajăm să punem toată capacitatea noastră de muncă la dispoziția comisiilor noastre în slujba creșterii producției agricole.

lor de cercetare nu mai puțin de zece laboratoare de izotopi radioactivi. Forțele de cercetare și aparatura sînt fărîșate, în loc să fie concentrate în cîteva unități puternice, bine utilitate și secții profilate pe diferite specialități.

Lipsa de coordonare unică la nivelul întregii țări se resimte puternic și în activitatea de cercetare științifică la nivelul regiunii. De exemplu, Cîmpia Transilvaniei este cercetată separat și dispersat de Academie, Universitate, Institutul Agronomic și Stațiunile experimentale agricole, fără ca între grupele respective de cercetători să existe un schimb sistematic de informații. În unele cazuri forțele de cercetare sînt orientate spre teme minore, fără importanță teoretică sau aplicativă. Consider că trebuie acordată o atenție mult mai mare cercetărilor economice mai ales în domeniul organizării și conducerii științifice a producției, atât în industrie, cit și în agricultură.

Există suficiente motive pentru a saluta din toată inima crearea și la nivelul unor regiuni a Comisiilor pentru coordonarea activității de cercetare științifică.

Cuvîntul deputatului Gheorghe Vlad

De la început — a spus vorbitorul — tîn să exprim în

treaga mea adevineea față de ideile cuprinse în expunerea prezentată, față de măsurile propuse. Ca inginer petrolier am putut să apreciez puterea creatoare, talentul specialiștilor noștri, aportul lor la dezvoltarea și înflorirea industriei petroliere românești. La indicațiile partidului de a asigura necesarul de combustibil și materie primă pentru economia națională au fost intensificate lucrările de prospecțiuni geologice pentru descoperirea și valorificarea superioară a noi structuri, necunoscute înainte, dar bogate în țîței și gaze.

Anul 1951 a marcat intrarea în producție a primei sonde săpate pe meleagurile argeșene. Am început forajul sondei pe instalatii vechi, capabile să sape pînă cel mult 2.000 metri, dar am descoperit țîței. Pe atunci nici nu puteam pretinde mai mult, deoarece prima instalație românească de foraj își datează „certificatul de naștere” abia în 1957. Nici zece ani nu au trecut și azi în țara noastră se fabrică instalații petroliere care se bucură de un bînermerit prestigiu. Industria noastră constructoare de utilaj petrolier ne pune la dispoziție instalații cu care săpăm sonde de mare adîncime.

În continuare, vorbitorul a spus: Se constată și în domeniul în care îmi desfășor activitatea o insuficiență legătură între cercetare și producție, precum și unele deficiențe în organizarea și orientarea cercetării. Dacă specialiștii din institutele de cercetări ar ține o mai strînsă legătură cu practica, cu cercetările științifice pe plan mondial, industria petrolieră ar înainta cu pași mai rezezi pe drumul dezvoltării greșeli în alegerea soluțiilor și tehnologiilor. În acest sens, aș vrea să dau un exemplu. Cu cîtiva ani în urmă, pe baza studiilor efectuate, institutele de cercetări petroliere au recomandat, și ministerul a aprobat, ca sarcină de plan aplicarea forajului cu turbina pe orice structurile departamentale s-au ocupat insuficient de îndrumarea cercetării în laboratoarele uzinale care pot aduce un aport mai însemnat la rezolvarea unor probleme cerute de producție.

Cu toate rezultatele obținute, există o rămăneri în urmă în munca de cercetare științifică în acele ramuri de care depinde progresul în sfera producției materiale a societății și în primul rînd în științele tehnice. Sînt multiple probleme legate de producție în a căror soluționare aportul institutelor de cercetări din regiune a fost insuficient. De altfel, mai multe preocupări pentru rezolvarea unor probleme legate de nevoile producției au avut catedrele cu profil tehnic din învățămîntul superior — decît institutele Filialei Academiei. Aceasta dovedește că n-au avut temei cei care cereau să se renunțe la cercetarea științifică în învățămîntul superior.

Criticînd dispersarea bazei materiale de cercetare și a forțelor științifice existente, vorbitorul a spus: În orașul Cluj funcționează în cadrul învățămîntului superior și Institute-

etate științifică, ca organe subordonate Consiliului Național.

Pe bună dreptate se critică activitatea unor institute ale Academiei, care sînt lipsite uneleori de controlul și îndrumarea sistematică din partea forțelor centrale; spre exemplu la Filiala Academiei din Cluj nu se ține nici o evidență a tematicilor de cercetare, a finalizării lor, a eficienței, nemăsurînd de realizarea lor la termenele fixate.

Consider foarte important că alături de sarcina de a elabora programul unitar de cercetări pornind de la interesele fundamentale ale economiei naționale. Consiliul Național al Cercetării Științifice va avea și pe aceea de a efectua controlul realizării temelor cuprinse în planurile diferitelor institute de cercetare.

Sîntem convinși că măsurile preconizate în expunerea prezentată sesiunii și hotărîrile ce vor fi adoptate vor aduce o fericită soluționare tuturor problemelor legate de îmbunătățirea muncii de cercetare științifică și de valorificarea lor mai superior a rezultatelor ei.

bulau experimentate în condițiile țării noastre.

În ce privește organizarea și repartizarea teritorială a unităților de cercetare științifică, concluzia din expunerea prezentată este în întregime valabilă și pentru industria petrolieră. Deși în cadrul ministerului nostru funcționează patru institute de cercetări științifice, ele au fost concentrate în regiunile Ploiești și București. Regiunile Argeș și Oltenia, cunoscute ca mari producătoare de țîței și gaze, nu dispun însă de o unitate de cercetare a cărei prezență o consider strict necesară.

Activitatea de cercetare nu trebuie desfășurată numai în institutele specializate. În această acțiune de importanță vitală pentru progresul economiei noastre socialiste trebuie atrase cadrele didactice din institutele de învățămînt superior, oameni cu o bogată experiență teoretică și practică, precum și specialiștii din întreprinderi. A neglijă aportul celor ce lucrează în producție înseamnă, după părerea mea, o mare greșală. Îmi stăruie în minte un exemplu în acest sens. Un tehnician de la Truseni de foraj Argeș a inventat, încă în anul 1960, un probator de strate care nu se realizează în nici o țară din lume. Documentația tehnică a fost trimisă spre avizare Direcției generale foraj extracției țîței, dar acolo a rămas. Aceste aparate se fabrică azi în alte țări și noi importăm-le — așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — plătîm acum inteligența altora.

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. în vederea dezvoltării activității geologice și a industriei petroliere, consider necesar să se studieze oportunitatea introducerii în viitorul program de cercetare a următoarelor probleme: intensificarea cercetărilor geofizice privind proiectarea exploatărilor geologice; îmbunătățirea construcției gării de sondă pentru reducerea la minimum a cantității de metal pe metru forat; alegerea corectă a sânelor cu conuri; combustia subterană; cercetarea proprietăților fizice ale țîțeiurilor grele în scopul stabilirii sistemului optim de exploatare.

Îmi exprim deplina încredere că măsurile pe care le va lua Marea Adunare Națională în vederea îmbunătățirii activității de cercetare științifică vor contribui din plin la dezvoltarea continuă a economiei naționale, la înflorirea patriei noastre socialiste și voi vota cu toată convingerea proiectul de lege propus.

Cuvîntul deputatului Ludovic Csögör

Pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea al P.C.R. ni se prezintă astăzi un program complex de măsuri, menite să asigure ridicarea și afirmarea continuă a științei din patria noastră și valorificarea cuceririlor ei în slujba construcției socialiste.

Coordonarea informării și

de știință și se ocupă de problemele legate de cercetarea științifică.

Reprezentanții de vază ai școlii medicale românești, au reușit, cu toate adversitățile și dificultățile întîmpinate în timpul regimului burghez-mosieresc, să aducă contribuții substanțiale la progresul medicinei mondiale și să evidențieze totodată caravara umanist al medicinei. Savanți ca: V. Babeș, Gh. Marinescu, I. Cantacuzino, D. Danielopolu, C. I. Parhon și alții și-au înscris numele între marile figuri ale medicinei mondiale. Glorioasele tradiții ale medicinei românești au fost continuate și ridicate la un nivel calitativ superior în anii socialismului. Întreaga activitate științifică a fost îndreptată îndeosebi spre studii și rezolvarea problemelor ridicate de apărarea sănătății poporului nostru. Dezvoltarea impetuoasă a medicinei s-a desfășurat pe baza marilor transformări social-politice din România.

Succesele incontestabile ale medicinei noastre actuale, eradicarea unor boli (malaria, tifosul exantematic, scăderea considerabilă a incidenței altor, difteriei, t.b.c.) etc., scăderea mortalității infantile, a mortalității generale au contribuit la prelungirea duratei medii de viață, la întărirea sănătății poporului.

Aceste succese au fost mult apreciate și peste hotarele țării. Mulți dintre savanții noștri au devenit membri ai Academiei de Medicină și a Academiei de Științe din străinătate, vicepreședinți ai unor organisme științifice internaționale.

Vorbitorul s-a referit apoi la aportul adus de Institutul de Medicină și Farmacie din Tg. Mureș în dezvoltarea științei medicale, după care a spus: Orașul nostru a devenit un adevărat centru universitar cu institutul său de medi-

cină și farmacie, cu institutele de teatru și pedagogie și alte unități de învățămînt, care polarizează o intensă activitate științifică și culturală. În toate aceste institute s-a statornicit o colaborare rodnică și înfrățire deplină între cercetătorii și cadrele didactice române, maghiari și de altă naționalitate.

Exigențele mereu crescînde ridicate în fața cercetării medicale de construcția socialistă impun necesitatea unor cercetări la un nivel și mai înalt. Iată de ce este absolut necesară și în domeniul științelor medicale o coordonare centrală a muncii de cercetare între institutele de cercetări ale Academiei, Institutele de învățămînt medico-farmaceutic și institutele de cercetări ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, pentru a evita paralelismele și risipa de materiale și energie și pentru ca prin eforturi unite să se obțină rezultate optime.

În cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au făcut pe bună dreptate observații critice și s-a accentuat cerința ca institutele de învățămînt superior să joace un rol mult mai activ în formarea viitoarelor cadre de cercetători științifici. Indicațiile pretioase cuprinse în această expunere vor fi de natură să intensifice activitatea noastră, să stimuleze creația oamenilor de știință, a tuturor cercetătorilor.

Îmi exprim convingerea că prin adoptarea legii cu privire la înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice se va asigura dezvoltarea armonioasă a cercetărilor fundamentale și aplicative, în concordanță cu cerințele dezvoltării construcției socialiste — Republica Socialistă România — și de aceea o voi vota din toată inima.

Cuvîntul deputatului Ilie Murgulescu

În toate timpurile — a spus vorbitorul — știința a reprezentat un factor important pentru progresul social, o mare forță transformatoare a omeniirii. Dar numai în secolul nostru rolul hotărîtor al științei devine evident și este îndeosebi recunoscut. În toată lumea finanțarea cercetării științifice, pregătirea și stimularea cercetătorilor și a oamenilor de știință ocupă un loc tot mai larg în planurile generale de dezvoltare a economiei. Amploarea forțelor științifice și a mijloacelor materiale angajate în cercetarea modernă ridică problema justei îndrumări și valorificării a cercetării și creației științifice la înălțimea unei importante răspunderi de stat.

Occupîndu-se de dezvoltarea cercetării științifice în țara noastră, vorbitorul a arătat că: În România burghez-mosierescă, despre o activitate de cercetare organizată nu putea fi vorba. Cu toate acestea, grație elanului și patriotîmismului lor luminați, puținii oameni de știință ai vremii au pus temelii trainice unei tradiții de cercetare, formînd școli științifice de reputație universală în domeniul matematicii, chimiei, biologiei, medicinei, istoriei, filologiei. Tradiția științifică transmisă de iluștrii reprezentanți din trecut ai științei românești a constituit baza de plecare în dezvoltarea științei după eliberarea țării noastre și instaurarea regimului democrat-popular.

În continuare, vorbitorul a subliniat atenția acordată, în anii puterii populare, dezvoltării cercetării și întăririi principalelor pirghii pentru promovarea științei: cadrele de cercetare și baza materială a cercetării. Sub îndrumarea Partidului Comunist Român s-a pornit cu avînt la îndeplinirea acestui complex de sarcini pentru ridicarea cercetării la înălțimea cerințelor construcției socialiste.

Trecînd pe larg în revistă succesele obținute în această direcție, vorbitorul a arătat că oamenii de știință și cercetătorii, pășind în rîndurile înaintate ale constructorilor socialismului, și-au adus contribuția la rezolvarea multor probleme puse de progresul economiei naționale, precum și la îmbogățirea patrimoniului științific universal.

dar, cu toate aceste succese, eficiența social-economică a cercetărilor din unitățile noastre științifice se menține scăzută. Contribuția științei la rezolvarea problemelor fundamentale ale industriei, agriculturii, transporturilor este sub posibilitățile potențialului nostru științific. Lipsește, în pri-

mul rînd, o orientare fermă a cercetării, o îmbinare armonioasă, planică a cercetării fundamentale cu cercetarea aplicată, în perspectiva dezvoltării economiei naționale. De aceea, aderența cu producția a cercetării din cele mai ridicate poziții științifice din țara noastră — din unitățile Academiei și din facultăți — este slabă, nesistematică și insuficient organizată. Academia, așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, a dezvoltat insuficient cercetările din domeniul științelor tehnice ale căror rezultate ar fi putut fi mai rodnic aplicate pentru propășirea economiei naționale. Desfășurarea pe un front prea larg de probleme față de forța sa efectivă reprezintă o altă trăsătură deficitară a cercetării din țara noastră. Apoi, aplicarea în producție a rezultatelor cercetării nu urmează calea cea mai scurtă, între fața de laborator și transpunerea rezultatelor la scara industrială interpunîndu-se un interval de timp prea lung.

Toate aceste lipsuri — și nu sînt singurele — au cauzat reducerea eficienței sociale a științei, diminuarea avantajelor economice ale cercetării.

Subliniînd că Congresul al IX-lea al partidului a acordat științei și cercetării locul cuvenit în cadrul operei de construcție socialistă, vorbitorul a apreciat crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice ca încă o verigă în sistemul de măsuri inițiate de P.C.R. pentru înflorirea științei în România Socialistă și pentru întregirea activității științifice în efortul poporului nostru pentru făurirea unei vieți noi, libere și fericite. Oamenii de știință și cercetătorii întîmpină cu însuflețire și încredere înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice și asigură conducerea partidului și statului că vor răspunde cu entuziasm la chemarea Consiliului în vederea participării lor la elaborarea și înlăptuirea obiectivelor planurilor de dezvoltare economică și social-culturală a țării.

Sarcinile și principalele atribuții ale Consiliului sînt enunțate cuprinzător în proiectul de lege care ni se prezintă. Pe primul plan se situează, firesc, elaborarea metodologiei de întocmire a unor planuri de cercetare corelate cu principalele direcții ale dezvoltării economiei naționale. Cu aceste planuri tematice — anuale și de perspectivă — urmează să fie armonizată, dezvoltată și reprofilită rețeaua unităților de cercetare și efectuată repartizarea forțelor științifice și a mijloacelor de cercetare. Ridicarea nivelului științific al

cercetărilor pentru ca ei să poată rezolva problemele abordate, în lumina celor mai noi și actuale cuceriri ale științei, constituie încă una din pirghiile puternice pentru sporirea eficienței economice a cercetării.

Votînd Legea de organizare și funcționare a Consiliului Național al Cercetării Științifice, votăm pentru înflorirea științei în România Socialistă, pentru propășirea social-economică a poporului nostru prin lumina și puterea științei.

Cuvîntul deputatului Constantin Daicoviciu

Urmînd cu statornică fidelitate concepția despre lume și societate a clasei muncitoare, Partidul Comunist Român a dat dintru cele dintîi începuturi ale activității sale diriguitoare cea mai ascuțită atenție științei și culturii, acestor pietre unghiulare de la temelia zidirii celei noi.

Ca deputat al uneia din cele mai întinse regiuni ale țării, a Clujului și în calitate de rector al Universității clujene, nu mă pot opri de a nu vă schița în cîteva trăsături tabloul reînnoirii pe ogurul științei și culturii a acestui oraș universitar din tînutul străbătut de apele soseșene, de amintirea mărețată a lui Gelu și a valahilor lui.

În continuare, vorbitorul s-a referit pe larg la contribuția oamenilor de știință din Cluj la dezvoltarea cercetărilor fundamentale și aplicative. Realizările fructuoase vă sînt fără îndoială, cunoscute. Ele fac din Cluj o puternică cetate a științei. În mod cu totul deosebit trebuie să apreciem rolul eminent pe care îl împlinesc în ogurul științelor umaniste cele două școli științifice ale lui, ambele de o respectabilă tradiție, dar și de o nouă strălucire în timpurile regimului nostru: e vorba de școala lingvistică-filologică și de cea istorico-arheologică.

Semnăindu-vă aceste eforturi și succese, nu mă îndur să nu relev două din trăsăturile fundamentale ale reglementării prin actuala lege a cercetării științifice. În primul rînd: conjugarea armonioasă, hotărît necesară și utilă, nepus de utilă, a cercetării fundamentale cu cea aplicativă. În al doilea rînd: cununia dintre științele umanistice și științele experimentale tehnice.

Referindu-se la rolul important al institutelor de învățămînt superior în cercetarea științifică, vorbitorul a spus: Dispersarea de forțe, de fonduri și baze materiale, paralelismele nejustificate — sînt și paralelismele justificate — tendința de a crea cu orice preț centre, institute sau măcar secții și colective, acolo unde nu există nici local, nici posibilitățile materiale, nici forțele umane, constituie punctele umbroase ale activității noastre de pînă acum. În schimb, nu s-a tînut seama de lipsa acut simțită, a unor centre de cercetare științifică în cele orase universitare, unde și condițiile există și nevoile sînt reale. O mai clară viziune de ansamblu a problemei va duce, cred eu, și la o repartizare teritorială mai corespunzătoare intereselor vitale de stat, a institutiilor de cercetare științifică. Ca vechi colaborator și membru al Academiei trebuie să recunosc ca perfect îndrituită și observația tovarășului secretar general al Comitetului Central, Nicolae Ceaușescu, privind desfășurarea muncii științifice la această înaltă în-

stituție. Cred că vor fi de acord și tovarășii mei academicieni din breșele tehnico-experimentale cînd voi repeta un simplu adevăr: în condițiile create de partid și guvern puteam face mai mult și mai bine.

În continuare vorbitorul a spus: Ni se atrage atenția asupra rămănerilor în urmă în domeniul filozofiei, în general, și al sociologiei, în special. Sectorul de științe despre om va trebui să-și îndrepte o îndoită atenție asupra acestor ramuri de importanță primordială, elaborînd cit mai neîntîrziat lucrări de orientare și de sinteză.

Împărtășesc pe deplin punctul de vedere din expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la faptul că progresul științei este incompletibil cu prunătarea unor sentințe definitive și inapelabile. Consider că tratarea rigidă, dogmatică a unor tradiții înaintate, nu numai în științele naturii, dar și în filozofie, în mod deosebit în sociologie — a frînat dezvoltarea acestor ramuri de cercetare, a micșorat posibilitățile de investigație în aceste domenii.

Documentele înfățișate Marii Adunări Naționale ne avertizează cu toată ponderea cuvenită asupra nevoii categorice ca oamenii de știință în totalitatea lor și în chip deosebit reprezentanții științelor umaniste să nu înceteze nici o clipă de a aprofunda și de a aplica creator ideologia marxist-leninistă atît în cercetarea fenomenelor sociale cit și în interpretarea și aplicarea lor, avînd mereu înalțea ochilor specificul țării noastre.

Congresul al IX-lea al P.C.R. a tras brazda pe care noi trebuie să semănăm. Prezentul proiect de lege, izvorit din grija și înțelepciunea partidului și a guvernului, e menit să îndrume cercetarea științifică — acest sistem nervos al societății contemporane — pe calea cea mai potrivită cu cerințele științei și cu nevoile țării, prin unirea forțelor, prin coordonarea eforturilor, prin orientarea muncii și creației științifice cerută de realitățile noastre.

Sînt interpretul fidel al oamenilor de știință din regiunea Cluj atunci cînd mărturisesc în fața dumneavoastră deplina și adîncă mea satisfacție votînd acest proiect de lege.

Adînc mișcat de această nouă dovadă pentru soarta poporului, de grija față de știință, școală și cultură, asigur partidul și Comitetul său Central că noi, oamenii de știință, atît cît tîneri, pe care l-a format, cit și noi veterani, pe care l-a transformat, ne-am legat de partid cu cele mai sacre legămînte ce nu se pot desface: sînt sentimentele iubirii de patrie și popor, ale idealului socialist. Aceasta ne obligă să ne facem datoria, întreaga datorie.

Cuvîntul deputatei Liane Schlosser

Ca tînră cercetătoare îmi exprim adîncă mulțumire pentru grija pe care partidul și statul o acordă dezvoltării științei, orientării activității de cercetare științifică. Așa cum se subliniază în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, cercetarea științifică va fi îndreptată spre acele domenii de care depinde progresul în sfera producției materiale a societății, mersul înainte al economiei și culturii patriei noastre. Orientarea dată de partid are pentru chimie — o importanță deosebită, avînd în vedere ritmul dezvoltării acestei ramuri a științei în țara noastră și ponderea sa în ansamblul economiei naționale.

Principalele linii pe care s-a axat activitatea Institutului „Chimigaz”, unde lucrez, derivă din însuși profilul său și anume prelucrarea chimică și valorificarea superioară a uneia din principalele bogății ale țării noastre — gazele naturale. Institutul a abordat și a studiat, în fază de laborator, un număr important de probleme, care au statălo pilot trecute și în stațiile-pilot, dintre

care unele au fost introduse în practică. Totuși numărul temelor transpuse pe scară industrială este relativ mic. În viitor va trebui să acordăm o atenție mai mare în această direcție.

După 10 ani de la înființare, institutul dispune de o suprafață de cercetare de 4,5 ori mai mare decît în anul 1955, iar numărul cercetătorilor a crescut de trei ori. În urma investițiilor făcute de statul nostru, în ultimii cinci ani laboratoarele institutului au fost dotate cu aparatură modernă. În vederea rezolvării cu succes și într-un timp cit mai scurt a diferitelor teme de cercetare, unele secții ale Institutului „Chimigaz” au colaborat cu diferite institute de cercetări din întreaga țară. Această colaborare a dat roade bune. De aceea pe noi cercetătorii din institutele departamentale ne bucură prevederea referitoare la intensificarea colaborării cu institutele Academiei și în special cu cadrele didactice din învățămîntul superior.

Vorbitorul a spus: În (Continuare în pag. a 5-a)

Discuții pe marginea expunerii cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. a 4-a)

munca noastră de cercetare, uneori sînt insuficiente publicațiile din biblioteca institutului. De aceea trebuie să apelăm la alte biblioteci existente în țară. Întîmpinăm însă dificultăți deosebite în prezent în domeniul chimiei fondul de de cărți este dispersat în multe unități. Pentru noi, cercetătorii, indiferent din ce unitate facem parte, va constitui un ajutor deosebit îmbunătățirea sistemului de documentare, așa cum a reieșit din expunerea prezentată.

Crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice, pe baza hotărîrii Congresului al IX-lea al partidului, reprezintă un pas important pentru îmbunătățirea orientării cercetării științifice și a concentrării tuturor forțelor de cercetare. Aceasta ne privește direct și pe noi, cercetătorii din sectorul chimizării metanului.

Consider de o importanță deosebită recomandarea ca cercetătorii științifici cu experiență să fie mai aproape de locurile de producție. Simțim nevoia stringentă ca o serie de cadre cu prestigiu științific să lucreze și în institutul nostru, pentru a împărtăși cadrelor tinere experiența lor valoroasă.

Ca tânăr cercetător am ascultat cu adîncă satisfacție

și emoțiile indicațiile date de tovarășul Nicolae Ceaușescu în vederea creșterii și perfecționării continue a nivelului pregătirii noastre profesionale. Îmi exprim convingerea că aprecierile calde, pline de încredere în adresa tinerei generații de cercetători, reprezintă o înaltă prețuire pe care partidul o dă activității noastre; ea ne însușește în munca de ridicare pe trepte mereu mai înalte a pregătirii profesionale, ne stimulează a-vîntul creator în cercetarea științifică pusă în slujba propășirii patriei socialiste.

Dezbaterile din actuala sesiune a Marii Adunări Naționale cu privire la cercetarea științifică ne indică sarcinile de mare răspundere ce ne revin, în abordarea unor probleme de înaltă valoare științifică, care sînt ducă la dezvoltarea economică și social-culturală a țării noastre, la deschiderea cu îndrăzneală creatoare a unor noi căi în cunoașterea naturii și societății. Îmi exprim întreaga adevărată față de măsurile propuse, pe care le voi vota cu încredere.

Cercetătorii de la Institutul „Chimigaz”, români, maghiari și germani, vor munci și pe viitor, înfrunzîți și cu elan pentru a răspunde încrederii partidului și a contribuiri la înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

O contribuție directă și efectivă la dezvoltarea cercetării științifice în țara noastră aduce învățămîntul. Pe lîngă faptul că învățămîntul superior — prin specialiștii pe care îl formează, este principala sursă de cadre pentru toate domeniile de cercetare, el reprezintă o vastă instituție de activitate creatoare științifică. Personalul didactic reprezintă un potențial științific de mare valoare pentru economia și cultura națională. În învățămîntul superior avem peste 13.000 de cadre didactice care lucrează în 820 de colective de catedră. Planurile de cercetare științifică ale catedrelor au cuprins, în ultimul timp, peste 3.000 de teme anuale, reprezentînd investigații cu caracter fundamental și aplicativ, în cele mai diferite domenii și pe o scară mereu mai extinsă. În anul 1965 au fost încheiate peste 200 de contracte cu unități industriale, din care unele pe teme de o mare actualitate, aducînd producții importante economice. Nu întotdeauna însă, învățămîntul a fost solicitat să efectueze cercetări științifice pentru producție și nici cadrele didactice nu au dat suficientă atenție problemelor unor sectoare importante ale economiei.

După ce a arătat că învățămîntul superior poate contribui și mai mult la dezvoltarea științei și tehnicii, vorbitorul a spus: Va trebui ca ministerele să facă apel mai intens la acest tezaur de știință pe care îl avem în învățămînt, care poate și trebuie să fie folosit. Cadrele didactice, efectuînd cercetări fundamentale și aplicative, se vor convinge mereu mai mult că valoarea cercetării științifice crește odată cu utilitatea socială a rezultatelor ei.

În continuare, vorbitorul a subliniat necesitatea de a forma cadre tineri pregătite în specialitatea lor, de a urmări dezvoltarea perfecționării lor, de a asigura o documentare științifică cât mai completă și cât mai rapidă, de a „ține la zi” baza materială a cercetării.

Ținînd seama că activitatea de cercetare va cunoaște o continuă extindere și diversificare, că industria și agricultu-

tura au tot mai mult nevoie de știință, iar știința începe să capete în multe sectoare un adevărat caracter industrial, organizarea sistemului complex de activități care constituie munca științifică, orientarea tematică cercetării științifice, informarea nevoilor țării și posibilităților noastre de coordonare, capacitățile și interacțiunile în acest domeniu, devin o necesitate obiectivă. O contribuție directă la organizarea, orientarea și coordonarea cercetărilor va avea Consiliul Național al Cercetării Științifice.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat pe larg de îndatoririle ce revin Consiliului Național al Cercetării Științifice în elaborarea planului de perspectivă al cercetării științifice, a pregătirii și perfecționării cadrelor de cercetători, în realizarea cooperării dintre Academie, institutele departamentale, laboratoarele uzinale și catedrele din învățămîntul superior. Consiliul — a arătat vorbitorul — este chemat să stabilească metode de valorificare generală și rapidă a rezultatelor obținute în țară sau cunoscute din străinătate. Nu trebuie uitat că nu mai departe decît la începutul acestui secol, treceau 10—20 de ani între descoperirea unui fenomen sau a unei substanțe și folosirea lor în producție, în timp ce astăzi, de multe ori, descoperirea este preluată de industrie chiar și înainte de clasificarea unor aspecte teoretice ale fenomenelor. Consider că, prin rezolvarea acestor probleme și prin îndeplinirea celorlalte sarcini ce i se dau, Consiliul Național va pune în valoare posibilitățile noastre în domeniul cercetării, răspunzînd necesității de a stimula cercetarea proprie și de a organiza și conduce — așa spune „științific” — activitatea de creație științifică.

Încheiere, vorbitorul a spus: Tîn să încredințez Marii Adunare Națională cu personalul didactic din învățămînt, oameni de știință vor depune toate eforturile, sub conducerea partidului și a guvernului, pentru a contribui la îndeplinirea cu succes a sarcinilor actuale și de perspectivă ale dezvoltării României Socialiste.

Cu prilejul celei de-a V-a aniversări a F.N.E. din Vietnamul de sud

La Casa de cultură a studenților din Capitală a avut loc duminică seara o adunare de solidaritate cu lupta poporului vietnamez organizată cu prilejul celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, la care au participat numeroși studenți români și străini.

Au luat cuvîntul Dinu Popescu Băran, vicepreședinte al U.A.S.R., Hong din partea studenților vietnamezi, Cien Tă Lai, din partea studenților chinezi, Mahmud Ahmet Omar,

din partea Uniunii studenților africani din România și Alejandro Vasquez, din partea studenților din țările latino-americane.

Încheierea adunării au fost trimise scrisori de solidaritate cu lupta poporului vietnamez Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Uniunii studenților pentru eliberarea Vietnamului de sud și Comitetului american pentru încetarea războiului în Vietnam.

În Capitală a avut loc luni după-amiază o adunare de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, organizată de Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa și Comitetul național pentru apărarea păcii din Republica Socialistă România, cu prilejul celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Au participat numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, precum și studenții vietnamezi care învață în țara noastră.

Adunarea a fost prezidată de prof. univ. Stancu Stoian, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa. Ziaristul Alexandru Cimpeanu, care a fost în Vietnam, a vorbit despre succesele obținute de Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud în lupta dreaptă și plină de abnegație pe care o duc pentru independența patriei. În cuvîntarea sa, ambasadorul Republicii Democratice Vietnam la București, Hoang Tu, a subliniat că în lupta sa eroică, poporul vietnamez primește un ajutor călduros pe diferite planuri din partea tuturor țărilor socialiste, printre care și Republica Socialistă România, se bucură de solidaritate și de un sprijin ferm din partea țărilor Asiei, Africii și Americii Latine, din partea tuturor popoarelor iubitoare de pace, inclusiv a oamenilor progresiști din Statele Unite.

După adunare a fost prezentat un film documentar cu aspecte din lupta poporului vietnamez pentru libertate și independență.

Luni la amiază, s-a deschis în sala „Artă” din Brașov, expoziția de fotografii „Poporul vietnamez în lupta împotriva agresorilor americani pentru eliberarea și reunificarea țării”, cu prilejul aniversării a 5 ani de la crearea Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Cu această ocazie au luat cuvîntul Maria Cobirzan, vicepreședinte al Statului popular al orașului Brașov și Ho Tu Truc, al II-lea secretar al Ambasadei R.D. Vietnam din Republica Socialistă România.

Au fost prezenți reprezentanți ai M.A.E., I.R.R.C.S. și ai organelor locale. (Agerpres).

TELEGRAMS

Liga română de prietenie cu popoarele din Africa și Asia și Comitetul național pentru apărarea păcii din Republica Socialistă România au adresat Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud următoarele telegramme:

Cu ocazia celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Liga română de prietenie cu popoarele din Africa și Asia și Comitetul național pentru apărarea păcii din Republica Socialistă România vă transmit un călduros salut de solidaritate frățească. Alături de întregul popor român urăm ca, sub conducerea uncului său reprezentant legitim — Frontul Național de Eliberare — poporul din Vietnamul de sud să dobindească victoria deplină în lupta împotriva agresorilor imperialiști americani, pentru libertate și independență, pentru dreptul său sacru și inalienabil de a dispune liber de propria soartă.

Cu ocazia celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Consiliul Central al Sindicatelor, Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților și Consiliul Național al Femelor din Republica Socialistă România au adresat telegramme de solidaritate organizațiilor similare din Vietnamul de sud.

Primiri la Președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit luni după-amiază în audiență protocolară pe ambasadorii R. S. F. Iugoslavia — Jaksza Petrici și S.U.A. — Richard H. Davis.

La primirea ambasadorului iugoslav a asistat Gh. Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe. La primirea ambasadorului S.U.A. a fost de față George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe. (Agerpres).

ÎN 24 DE ORE

Sosirea noului ambasador al Elveției la București

La 18 decembrie, a sosit la București, Charles Albert Dubois, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Elveției în Republica Socialistă România.

La sosire, ambasadorul a fost salutată de Dionisie Ionescu, ambasador, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

O delegație A.R.L.U.S. a plecat la Moscova

La invitația Asociației de prietenie sovieto-române, o delegație a Consiliului General A.R.L.U.S., condusă de Octav Livezeanu, membru în Biroul consiliului, a plecat luni seara la Moscova, pentru a participa la lucrările celei de-a doua conferințe a acestei asociații.

SPORT

Sportivi români în întîlniri internaționale

HANDBAL. — A început turneul internațional masculin de handbal, care are loc în orașul Dessau (R.D.G.). În primul meci, echipa Zab Dessau a învins cu 21—19 (10—7) formația Ajax Copenhagen. Dinamo Halle a învins cu 18—17 (9—7) echipa Dinamo Bacău.

HOCHEI. — Duminică seara pe patinoar artificial din parcul „23 August” s-a disputat al doilea meci dintre echipa de hochei pe gheață a orașului București și formația sovietică „Sibir” din Novosibirsk. Hocheiștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 9—4 (2—0; 5—2; 2—2).

POLO. — În prima zi, în cadrul grupei de la Zilina (R.S. Cehoslovacă) a „Cupei campionilor europeni” la polo pe apă, echipa Dinamo București a învins cu scorul de 70—65 (33—32) echipa Albaniei. Clasașamentul final: 1. — Iugoslavia 10 puncte; 2. — Bulgaria 9 puncte; 3. — Turcia 8 puncte; 4. — România 7 puncte; 5. — Albania 6 puncte.

La Brașov, într-un dublu meci, combinata Vointă Brașov — Vointă București a învins cu 47—32 (simbătă) și 51—32 (duminică) formația feminină Start din Polonia.

● În sala sporturilor Floreasca s-au încheiat duminică campionatele republicane de tenis de masă pe echipe. La feminin, titlul a fost cucerit de echipa Progresul București, iar la masculin de C.S.M. Cluj. „Cupa României” pentru probele de simplu a revenit lui Dorin Giurgiuță și Mariei Alexandru.

Etapa de duminică a campionatelor republicane de volei seria I a dat naștere unor partide echilibrate și de un bun nivel tehnic. Iată rezultatele înregistrate: **feminin:** Metalul București—C.S.M. Sibiu 1—3; Partizanul Roșu Brașov—Știința Cluj 3—0; Penicilina Iași—Știința Craiova 3—1; C. P. București—Farul Constanța 2—3; **masculin:** Dinamo București—Știința Galați 3—0; Tractorul Brașov—Steaua București 3—1; Farul Constanța—Rapid București 1—3; Constructorul Brăila—Știința Brașov 3—0; Știința Cluj—Minerul Baia Mare 3—0; Petrolul Ploiești—Știința Timișoara 3—2.

● Echipa de tenis de cîmp a Australiei a învins la Melbourne într-un meci de verificare echipa S.U.A., înaintea finalei „Cupei Davis” pe care o va susține la sfîrșitul acestui luni în compania echipei Spaniei. Tenismanii australieni au terminat învingători cu 3—1. În cel mai spectaculos meci, Roy Emerson (Australia) l-a învins cu 6—4; 6—4; 6—4 pe Ashe (S.U.A.). Singura victorie a oaspeților a fost realizată de tînărul Cliff Richey, învingător cu 6—4; 5—7; 8—6; combe.

● O dată cu desfășurarea

LEGEA

Cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România hotărăște:

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1. — Se înființează Consiliul Național al Cercetării Științifice, care are sarcina înfăptuirii politicii Partidului și Guvernului cu privire la dezvoltarea, îndrumarea și coordonarea activității de cercetare științifică, fundamentată și aplicativă, în concordanță cu cerințele construcției socialiste.

Consiliul Național al Cercetării Științifice — organ al Consiliului de Miniștri — îndrumă și coordonează activitatea de cercetare științifică periodică științifică și tehnică;

f) coordonează planurile tematice ale editurilor științifice și tehnice și sistemul publicațiilor periodice științifice și tehnice;

g) îndrumă și coordonează planurile cu privire la formarea, promovarea, specializarea și perfecționarea cadrelor de cercetare științifică și controlarea îndeplinirii lor;

h) coordonează dezvoltarea științifică și tehnică și sistemul publicațiilor periodice științifice și tehnice;

i) coordonează organizarea manifestărilor științifice cu caracter republican și participarea instituțiilor de cercetare științifică la manifestările științifice internaționale;

j) întocmește studii cu privire la diversele aspecte ale activității de cercetare științifică;

k) face propuneri de acte normative cu privire la domeniul său de activitate;

l) exercită orice alte atribuții stabilite prin lege.

Art. 3. — În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Național al Cercetării Științifice:

a) asigură o largă consultare a oamenilor de știință, a cercetătorilor științifici, a cadrelor didactice cu o bogată experiență profesională, a cadrelor de conducere din organele centrale, precum și a altor specialiști, organizînd dezbaterile principalelor probleme ale dezvoltării științei;

b) poate cere ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile de cercetare științifică date și orice alte do-

lifice rezultatele obținute în cercetarea științifică;

d) propune măsuri privitoare la organizarea și perfecționarea rețelei de cercetare științifică, pe domeniul ale științei și pe regiuni, în concordanță cu cerințele dezvoltării economiei, științei și culturii;

e) elaborează studii și face propuneri privind folosirea rațională și dezvoltarea continuă a bazei materiale; avizează repartizarea fondurilor ce se acordă organelor centrale pentru activitatea de cercetare științifică;

f) coordonează planurile tematice ale editurilor științifice și tehnice și sistemul publicațiilor periodice științifice și tehnice;

g) îndrumă și coordonează planurile cu privire la formarea, promovarea, specializarea și perfecționarea cadrelor de cercetare științifică și controlarea îndeplinirii lor;

h) coordonează dezvoltarea științifică și tehnică și sistemul publicațiilor periodice științifice și tehnice;

i) coordonează organizarea manifestărilor științifice cu caracter republican și participarea instituțiilor de cercetare științifică la manifestările științifice internaționale;

j) întocmește studii cu privire la diversele aspecte ale activității de cercetare științifică;

k) face propuneri de acte normative cu privire la domeniul său de activitate;

l) exercită orice alte atribuții stabilite prin lege.

Art. 3. — În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Național al Cercetării Științifice:

a) asigură o largă consultare a oamenilor de știință, a cercetătorilor științifici, a cadrelor didactice cu o bogată experiență profesională, a cadrelor de conducere din organele centrale, precum și a altor specialiști, organizînd dezbaterile principalelor probleme ale dezvoltării științei;

b) poate cere ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile de cercetare științifică date și orice alte do-

cumente privitoare la domeniul său de activitate.

Capitolul III Organizare și funcționare

Art. 4. — Consiliul Național al Cercetării Științifice este alcătuit din oameni de știință desemnați dintre membrii Academiei Republicii Socialiste România și cadrele didactice din învățămîntul superior, precum și din cercetători care lucrează în institutele Academiei Republicii Socialiste România, în institute departamentale, laboratoare uzinale, stațiuni experimentale și stații pilot, din rîndul specialiștilor și cercetătorilor care își desfășoară activitatea în organizații economice și social-culturale și din rîndul cadrelor din conducerea ministerelor și a altor organe centrale.

Consiliul Național al Cercetării Științifice are un președinte, vicepreședinti și un secretar general.

Președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice este membru al Consiliului de Miniștri. Vicepreședinții, secretarul general și ceilalți membri se numesc prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Art. 5. — Președintele, vicepreședinții, secretarul general precum și un număr de membri ai Consiliului Național al Cercetării Științifice numiți prin hotărîre a Consiliului de Miniștri alcătuiesc Biroul executiv.

Biroul executiv asigură aducerea la îndeplinire a hotărîrilor Consiliului și exercită funcțiile de conducere operativă a activității ce se desfășoară în cadrul Consiliului.

Art. 6. — Consiliul Național al Cercetării Științifice și Biroul său executiv lucrează ca organe deliberative și își desfășoară întreaga lor activitate pe baza principiului muncii colective. Hotărîrile adoptate de Consiliu vor fi rezultatul unor dezbateri aprofundate cu oameni de știință, cercetători, cadre didactice și alți specialiști, cu o bogată experiență.

Art. 7. — Consiliul Național al Cercetării Științifice are comisii pe ramuri științifice, alcătuite din membri ai Consiliului, precum și din alți oameni de știință, cadre didactice.

ce, cadre din instituțiile de cercetare științifică, specialiști din organele și organizațiile economice și social-culturale, desemnați de Consiliul Național al Cercetării Științifice.

Art. 8. — Fiecare comisie are un președinte, vicepreședinti și un secretar științific numiți de Consiliul Național al Cercetării Științifice.

Art. 9. — Comisiile dezbate principalele probleme din ramura lor de specialitate, elaborează și propun măsuri de realizare a sarcinilor de cercetare științifică din aceste ramuri, întocmesc studii și fac propuneri pentru dezvoltarea în perspectivă a cercetării științifice din domeniul lor; îndeplinesc orice alte sarcini ce le sînt încredințate de Consiliu.

Art. 10. — Comisiile pe ramuri științifice se stabilesc de Consiliul de Miniștri la propunerea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Art. 11. — Fiecare comisie are un număr de consilieri și experți numiți de Biroul executiv.

Art. 12. — Consiliul Național al Cercetării Științifice întocmește regulamentul său de funcționare.

Art. 13. — Consiliul Național al Cercetării Științifice poate înființa în principalele centre din țară comisii de coordonare a activității de cercetare științifică.

Organizarea și funcționarea acestor comisii se stabilește prin regulamentul aprobat de Consiliul Național al Cercetării Științifice.

Art. 14. — În ministere și alte organe centrale care au instituții de cercetare științifică, se organizează comisii de coordonare a activității științifice alcătuite din oameni de știință și alți specialiști din ramura respectivă.

Organizarea și funcționarea acestor comisii se stabilește prin regulamentul aprobat de ministrul sau conducătorul organului central și avizat de Consiliul Național al Cercetării Științifice.

Capitolul IV Dispoziții finale

Art. 15. — Modul de aplicare a prezentei legi se stabilește prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

În Editura politică a apărut:

STATUTUL

UNIUNII NAȚIONALE, UNIUNILOR
REGIONALE ȘI UNIUNILOR RAIONALE
ALE COOPERATELOR AGRICOLE
DE PRODUCȚIE DIN REPUBLICA
SOCIALISTĂ ROMÂNIA

-PROIECT-

Lucrarea a fost tipărită într-un tiraj
de masă

Memento

MARTI
21
DECEMBRIE
1965

LUNA XII TRIM. IV
Soarele răsare la 7 h 47'
"apune la 16 h 38"
— 355 + 10

teatre

Faust: Teatrul de operă și balet (16.48.20), ora 19.30; Tăra surzului: Teatrul de operă (14.40.11), ora 19.30; Maria Stuart: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comedia (14.71.71), ora 19.30; Patima roșie: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15.15.33), ora 19.30; Clipe de viață: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala din b-dul Șchitu-Măgureanu 1 (14.60.60), ora 19.30; Tache, Iank și Cadri: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala Studio (12.74.50), ora 19.30; Sonet pentru o păpușă: Teatrul „C. I. Noțte”, sala Maghera (15.33.02), ora 19.30; 3.3.3.: Teatrul „C. I.

cinematografe

Old Satterhand: Patria (11.86.25), orele 9 — 11.30 — 14 — 16.30 — 19 — 21.30; Amintiri din copilărie: Lumina (16.23.35), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Buzgești (17.05.47), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Tomis (21.49.46), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18 — 20; Muncile lui Hercule: Sala Palatului Republicii Socialiste România, orele 18 — 19; Luceafărul (15.87.67), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.15; București (15.65.54), orele 8 — 10.15 — 12.30 — 14.45 — 17 — 19.15 — 21.15; Melodia (12.06.88), orele 8 — 10.15 — 12.30 — 14.45 — 17 — 19.15 — 21.15; Modern (23.71.01), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.20.15; Feroviar (11.03.72), orele 9 — 10.15 — 12.30 — 14.45 — 17 — 19.15 — 21.15; Creștetul-oameni: Capitol (16.29.17), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Pacea (31.32.32), orele 16 — 18 — 20; Colina: Republica (11.03.72), orele 9.15 — 11.30 — 14 — 16.15 — 18.45 — 21; Oameni și drapele: Festival (15.63.84), orele 9.45 —

13.15 — 17 — 20.30; Excelsior (18.10.88), orele 9.30 — 13 — 16.30 — 20.15; Fala lui Bube: Victoria (16.28.79), orele 9.45 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Grivița (17.08.58), orele 10 — 12.15 — 16 — 18.15 — 20.30; Cine-i criminalul: Central (14.12.24), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; În compania lui Max Linder: Flacăra (21.35.40), orele 10 — 15.30 — 17.45 — 20; Ferentari (23.17.50), orele 10 — 16 — 18.15 — 20.30; Program pentru copii: Doina (16.35.38), ora 10; De-și îl Harap Alb: Doina (16.35.38), orele 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Buzgești (15.62.79), orele 9.45 — 11.45 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.15; Creionul pierdut: Fântîna cu trumoaș — Mărturie în curtea: Timpori noi (15.61.10), orele 10 — 21 în continuare; Îndrăznețul Pardaillon: Giulești (17.55.46), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Miorița (14.27.14), orele 9.30 — 11.45 — 16.15 — 18.45 — 21; Volga (11.91.26), orele 10 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Judec: Cultural (16.25.39), orele 10.30 — 16 — 18.15 — 20.30; A fost odată un moș și o babă: Crîngăși (17.38.61), orele 16 — 18

ACTUALITATEA INTERNACIONALĂ

La Bruxelles

„CEI ȘASE” S-AU ÎNTÂLNIT DIN NOU ÎN CINCI...

BRUXELLES 20 (Agerpres). — Întrunit luni la Bruxelles în sesiune neoficială și din nou fără ministrul francez Consiliul ministerial al C.E.E. a luat în discuție o serie de probleme menite să ducă la scoaterea din impas a Comunității „celor șase”.

Părăsind sala de ședințe, Lambert Schaus, membru luxemburghez al Comisiei Pieței comune, a declarat ziaristilor că „cei cinci” au stabilit data viitorului Consiliu ministerial pentru 13 și 14 ianuarie.

În ceea ce privește locul acestei întâlniri, Schaus a spus că acesta nu a fost încă precizat.

Ministrul de externe al Belgiei, Paul Henri Spaak, și-a exprimat speranța că viitorul Consiliu ministerial al C.E.E. se va ține în „șase”. La rîndul său, ministrul de externe al Olandei, Luns a declarat: „Noi așteptăm un răspuns francez la sfîrșitul acestei săptămîni. Acest răspuns a întîrziat din cauza alegerilor prezidențiale care au avut loc duminică”.

ÎN COMITETUL POLITIC AL ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

Adoptarea rezoluției propusă de delegația română privind acțiunile pe plan regional

A fost reluată dezbaterea în problema

„Cooperarea internațională vizînd utilizarea pașnică a spațiului extraatmosferic” — Intervenția reprezentantului român

NEW YORK — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Comitetele Politice al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat simbăt seara, în unanimitate, rezoluția privind „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene, aparținînd unor sisteme social-politice diferite”, propusă de delegația Republicii Socialiste România.

Dezbatările care au avut loc

în legătură cu această problemă, în cadrul cărora au luat cuvîntul reprezentanții a aproape 30 de țări, au prilejuit sublinierea unanimă a sprijinului cu care a fost primită la O.N.U. această inițiativă a României și importanța ei pentru cauza consolidării păcii în Europa și în lumea întregă. Potrivit normelor procedurale, documentul urma să fie supus aprobării Adunării Generale.

În Comitetul Politic al Adunării Generale a fost luată în discuție problema „Cooperării internaționale vizînd utilizarea pașnică a spațiului extraatmosferic”.

Intervenția sa, reprezentantului permanent al țării noastre la O.N.U., ambasadorul Mihail Hașeganu, și-a exprimat satisfacția în legătură cu succesele realizate de oamennii de știință sovietici și americani în eucierirea Cosmosului, cărora li s-au alăturat de curînd și oameni de știință francezi. El a arătat, totodată, necesitatea aplicării pe scară tot mai largă a cercetărilor nucleare în domeniul tehnice, în producție și în viața cotidiană. În continuare delegatul român a spus: „Pentru a atîngerea acestui obiectiv, delegația română consideră că trebuie să existe un proces pregătitor de perspectivă, care să facă posibil ca toate statele să beneficieze de eucieririle științei și tehnicii în exploatarea spațiului extra-atmosferic. În acest cadru considerăm că un loc central trebuie să-l ocupe pregătirea de cadre na-

ționale de specialitate, în măsură să asigure în toate țările utilizarea aplicațiilor devenite deja accesibile”.

Subliniînd necesitatea folosirii în scopuri pașnice a spațiului cosmic, reprezentantul român a arătat că domeniul în care O.N.U. poate și trebuie să joace un rol important este cel al reglementărilor juridice. El a atras atenția asupra „necesității imperioase a elaborării unei convenții în care să fie încorporate principiile ce trebuie să guverneze activitatea spațială a statelor”.

Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U. a adoptat o rezoluție privind problema „cooperării internaționale vizînd utilizarea pașnică a spațiului extraatmosferic”. În rezoluție se cere Comitetului Special al O.N.U. pentru folosirea spațiului cosmic în scopuri pașnice să-și continue lucrările și să prezinte un raport la cea de-a 21-a sesiune a Adunării Generale. Rezoluția a fost adoptată cu 98 de voturi pentru și o abținere.

Paris

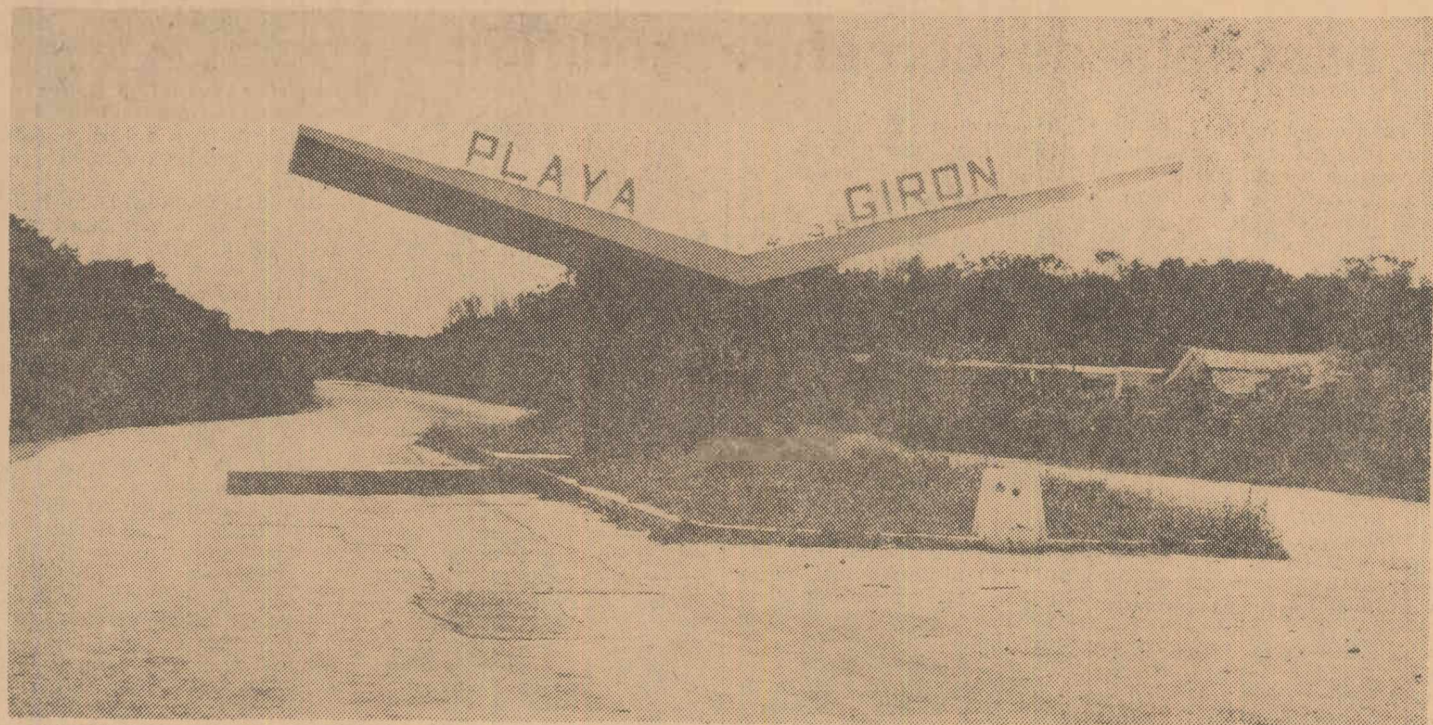
Conferință despre viața și opera lui Nicolae Iorga

PARIS 20 Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Profesorul Mihai Berza de la catedra de istorie universală a Universității din București, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, a conferențiat la Școala națională de limbi orientale din Paris despre viața și opera lui Nicolae Iorga, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la moartea marelui cărturar român. Conferențiarul a fost prezentat de prof. univ. Andre Mirambel, directorul acestei școli, membru al Academiei franceze.

În conferința care a avut loc sub auspiciile UNESCO, prof. Berza a evocat pe larg opera și personalitatea lui Nicolae Iorga. Au participat cadre didactice și studenți.

Conferința a fost primită cu viu interes de asistență.

Prof. univ. M. Berza a ținut în cursul săptămîinii acesteia la Școala practică și de studii înalte a Universității din Paris o conferință cu tema „Formarea conștiinței naționale la români”. Conferința a fost mult apreciată și aplaudată de asistență.

La Playa Giron, astăzi

Pe locul unde, în aprilie 1961, forțele armate revoluționare ale Cubei obțineau o răsunătoare victorie, zdrobind încercarea mercenarilor de a invada Insula Libertății, s-a construit un centru școlar pentru pregătirea noilor echipaje ale tinerei flote de pescuit ale Republicii Cuba — care inscrie deja primele succese. În cadrul acestui centru, care, recent, și-a deschis porțile, viitorii marinari sînt calificați pentru diferitele sectoare de deservire a navelor de pescuit, ca: cîrmaci, mecanici, radio-telegrafiști, ingineri, etc. Pînă de curînd, regiune acoperită de mlaștini și de o densă vegetație tropicală ce o făcea aproape inaccesibilă, Playa Giron este, astăzi, străbătută de o șosea modernă, care o leagă cu toate celelalte regiuni ale țării.

Corespondență din Pnom Penh de la Wilfred Burchett

Noul faliment al vechii intervenții

Convorbire cu Nguyen Huu Tho, președintele Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud

S-au împlinit cinci ani de la înființarea Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, eveniment istoric în lupta pentru libertate și independență a poporului vietnamez. Lupta pe care o duc forțele patriotice conduse de F.N.E. împotriva regimului corupt de la Saigon și a agresorilor americani se bucură de sprijinul și solidaritatea poporului român, este urmărită cu vie simpatie.

Forțele patriotice din Vietnamul de sud marchează cea de-a cincea aniversare în condițiile unui mare avînt, a unor victorii importante obținute pe cîmpurile de luptă. Despre acest avînt ne relatează și colaboratorul nostru Wilfred Burchett în corespondența sa trimisă din Pnom Penh, capitala Cambodgiei, după o vizită făcută unităților F.N.E., care l-a prilejuit și o convorbire cu Nguyen Huu Tho, președintele F.N.E.

În ultima săptămîină a lunii noiembrie am făcut o scurtă vizită în zonele eliberate din Vietnamul de sud, unde am avut o lungă convorbire cu președintele Frontului Național de Eliberare, Nguyen Huu Tho. Discuția noastră a fost întreruptă în două rînduri de raiduri aeriene și de curieri ce soseau neînecetate de pe apropiatul cîmp de bătălie de pe plantația de cauciuc Michelin la Dau Tieng, unde forțele Frontului de Eliberare au zdrobit regimentul al 7-lea al celei de-a 5-a diviziї a armatei regimului de la Saigon.

Bombele, care ne-au silit să intrăm în adăpost, proveneau de la ultimul val de avioane trimise de americani, care au atacat, din greșeală, un batalion al forțelor saigoneze aflat în misiune lîpsită de speranțe, menită să încerce salvarea regimentului al 7-lea.

Piloții americani îi confundaseră pe infanteriștii saigonezi cu militarii ai Vietcongului pe cale de a se retrage. (În fapt, atunci cînd au sosit avioanele americane, trupele Frontului de Eliberare se retrăseseră deja într-o regiune sigură, cu o bogată captură de război transportată alt de militarii, de muncitori de pe plantație, cit și de locuitorii satelor învecinate).

În afară de interviul „oficial” acordat de președinte, care a fost înregistrat pe bandă de magnetofon și filmat, am avut o lungă convorbire „neoficială” în adăpostul antiaerian în timp ce avioanele bombardau și mitralau jungla apropiată. Nu a fost surprinzător faptul că discuția noastră s-a referit la problema bombardamentelor în general, inclusiv la aceea a folosirii bombardierelor strategice „B-52” staționate în insula Guam. Nguyen Huu Tho consideră că americanii au început bombardamente teroriste pe scară largă deoarece le lipsește orice altă strategie.

După ce strategia „petelor de cerneală” a eșuat — a spus el, comandamentul american s-a aflat într-o mare încurcătură. („Petele de cerneală” constau în crearea de baze de-a lungul coastei și în unele puncte din interiorul Vietnamului de sud, din care trupele americane urmau să se extindă după felul cum o pată de cerneală se întinde pe o sugiată, cu scopul de a se

uni și a crea o zonă solidă de ocupație americană — W. B.). El nu au nici o strategie reală, nici un țel clar — a continuat președintele Nguyen Huu Tho — Bombardamentele constituie în fapt doar un fel de substitut de strategie. În realitate, este vorba de o altă versiune a ideii „satelor strategice”. În trecut, americanii au încercat prin teroare și forța armelor să aducă populația rurală în anumite puncte fortificate din interiorul țării. Aceasta a eșuat însă deoarece era împotriva intereselor fundamentale ale țărănilor. Noua teorie prevede că prin bombardamente în toată țara, supraviețuitorii raidurilor și atacurilor teroriste vor fugi pentru a căuta protecție în împrejurimile zonei ocupate de regimul de la Saigon, cu alte cuvinte în „satele strategice” degizate drept „lagăre de refugiați” situate la periferiile marilor orașe, intrucît acestea sînt singurele zone pe care ei le mai dețin. Aceasta este actuala politică prevăzută de așa-numitul „plan de pacificare” al generalului Lansdale. Numărul oamenilor care se află în asemenea „lagăre de refugiați” se apropie de un milion.

În ziua precedentă acestui convorbiri am auzit și am înregistrat pe bandă de magnetofon un raid al bombardierelor grele, cu mare rază de acțiune „B-52”, care a avut loc la aproximativ 20—30 km de locul unde eram cantonat împreună cu o unitate a armatei de eliberare. Avioanele veneau la intervale de trei minute, fiecare dintre ele aruncînd un număr enorm de bombe și provocînd un vacarm neîntrerupt de explozii. Ele erau prea departe pentru a le putea vedea dar, un comandant de batalion al F.N.E. mi-a explicat că, înaintea sosirii avioanelor „B-52”, își face apariția un avion de recunoaștere urmat de bombardiere de asalt care

zboară unele deasupra altora de-a lungul unui coridor cu o lărgime de 500 metri. În acest „coridor” bombardierele „B-52” își aruncă bombele lor, de obicei de la o înălțime care nu permite nici o vizibilitate a obiectivelor bombardate, avioanele fiind ghidate numai prin radio.

Nguyen Huu Tho era sigur că arma teroarei se va întoarce împotriva americanilor, nu numai din cauza urii pe care ei singuri au stîrnit-o împotriva lor în rîndul tuturor păturilor populației care includ chiar și elemente importante din administrația și armata marionetă dar și din cauza dificultăților economice și politice create prin sutele de mii de „refugiați” nemulțumiți și plini de revoltă, instalați în împrejurimile tuturor orașelor lor importante. Acești oameni au cunoscut amărăciunea deoarece ei și-au părăsit casele transformate în ruine fumegînde, de cele mai multe ori membrii familiilor lor au fost uciși sau răniți în raidurile aeriene, și-au abandonat toată averea lor. Ei sînt nemulțumiți intrucît „ajutorul” guvernului se ridică la 7 piaștri pe zi pentru adulți și 100 piaștri pe lună pentru copii, în timp ce un kilogram de orez costă, pe piața controlată din Saigon, 12 piaștri și în alte centre — de exemplu, Pleiku — pînă la 40 de piaștri. Cu o inflație care a scăpat de sub control la Saigon — a spus președintele F.N.E. — problema alimentării unui milion de guri neproductive, așa cum consideră americanii că se vor afla în curînd în lagărele de „refugiați”, va deveni o altă chestiune majoră.

În Statele Unite nu toată lumea este mulțumită de imaginea Americii așa cum este ea prezentată prin „strategia bombelor”. Ziarul „New York Times”, referindu-se într-un editorial la perspectivele crescînde ale unui război îndelungat și greu în Vietnam,

mul de sud, arată că acesta „prilejuiește numeroase întrebări privind un aspect al strategiei americane care a fost prea puțin dezbătut în public. Această problemă a reieșit din cauza ferocității sporite a atacurilor aeriene americane în Vietnamul de sud și a pagubelor mari pe care ele le provoacă satelor sud-vietnameze și celor ce locuiesc în ele. Avioanele americane — arată ziarul — efectuează acum mai multe misiuni decît în timpul războiului din Coreea și natura războiului de partizani face să devină imposibilă evitarea uciderii unor civili inocenți luați drept militari ai Vietcongului...” Afirmatia că asemenea tactici vor reține pe țărani să colaboreze într-un fel cu forțele patriotice a fost recent respinsă de Roger Hilsman, fost secretar de stat adjunct pentru problemele Extremului Orient și unul din principalii experți americani în problemele războiului de guerilă. În cursul audierilor ce au avut loc într-un subcomitet al Senatului, dl. Hilsman a declarat că „bombardarea nordului (R. D. Vietnam — n.r.) a constituit o greșală greșeală iar bombardarea sudului este o greșeală tragică...”

Nguyen Huu Tho și conducătorii militari ai Frontului Național de Eliberare au subliniat, în discuțiile pe care le-am avut, că efectul bombardamentelor teroriste ca o armă militară este nul, noi tactici militare fiind puse la punct de F.N.E. chiar și împotriva folosirii tactice a forței aeriene pe cîmpul de luptă. Astfel, „strategia bombelor” s-a dovedit în practică a fi cu totul ineficientă.

decembrie 1965

Adunarea de la Hanoi

HANOI 20 (Agerpres) — În sala Ba Dinh, din capitala R. D. Vietnam, a avut loc o adunare pentru sărbătorirea celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud 20 decembrie), a celei de-a XIX-a aniversări a războiului de rezistență împotriva colonialismului francez (19 decembrie) și a celei de-a XXI-a aniversări a Armatei Populare Vietnameze (22 decembrie). La adunare au participat președintele Ho Si Min, conducătorii de partid și de stat, membri ai Adunării Naționale a R. D. Vietnam, reprezentanți ai Frontului Patriei, ai unor organizații de masă, ai forțelor armate, reprezentanți ai presei și radioului.

A luat cuvîntul Ton Duc Thang, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din Vietnam, care a vorbit despre lupta de eliberare din Vietnamul de sud și despre lupta întregului popor vietnamez împotriva agresiunii americane, pentru reunificarea patriei.

A vorbit apoi Hoang Quoc Viet, membru al Prezidiului C.C. al Frontului Patriei. Adunarea a adoptat o rezoluție în care se reafirmă hotărîrea poporului din Vietnamul de nord de a sprijini lupta de eliberare din sud și de a lupta pînă la capăt pentru zdrobirea agresiunii americane.

Agentele occidentale de presă au transmis în ultimele zile știri din surse americane, în legătură cu unele sondaje întreprinse în vederea începerii negocierilor în problema vietnameză.

În legătură cu aceasta, Agenția Vietnameză de informații a fost autorizată să dea publicității o declarație potrivit căreia informațiile difuzate de Departamentul de Stat al S.U.A. privind un așa-numit sondaj de a se începe tratative, efectuate de partea Republicii Democratice Vietnam „sînt o născocire, fără temelie”.

In cîteva rînduri

● **MUNCITORII SPANIOLI** angajați în întreprinderile din Frankfurt pe Main (R.F.G.) au organizat o demonstrație de protest împotriva acțiunilor teroriste ale regimului franchist.

● **DESCOPERIREA UNUI NOU ANTIBIOTIC** denumit metaciclina a fost anunțată la Roma, în cadrul simpozionului național de medicină. Metaciclina are o rază de acțiune antibacterică foarte largă, fiind bine tolerată de organism și avînd o toxicitate neglijabilă.

● **PREȘEDINTELE FINLANDEI** Urho Kekkonen a sosit în Uniunea Sovietică, într-o vizită neoficială.

● **PESTE 3 000 DE PES-CARI** și-au găsit moartea în urma unui ciclon care a devastat coasta Pakistanului de est săptămîina trecută. Ciclonul, care a atins o viteză de 160 km la oră, surprinsese pe mare 3 500 de pescari.

● **POTRIVIT UNUI COMUNICAT AL INSTITUTULUI POLAR DIN NORVEGIA**, temperatura minimă la Polul Sud a atins în iarna australă din anul acesta minus 94,5 grade Celsius. Aceasta este cea mai scăzută temperatură înregistrată la Polul Sud.

● **IMEDIAT DUPĂ PREZENTAREA PE BROADWAY — NEW YORK** — a premierii filmului „Viva Maria” în care interpretează unul din rolurile principale, Brigitte Bardot a fost rănită la ochi de bucățile de sticlă împrăștiate de explozia aparatului de fotografiat al unui fotograf amator. După un examen medical, specialiștii au declarat că rana nu prezintă o gravitate deosebită dar necesită anumite tratamente.

„POD AERIAN” PENTRU APROVIZIONAREA CU PETROL A ZAMBIEI

LUSAKA 20 (Agerpres). — În Zambia a sosit duminică primul transport aerian de petrol, de la Dar es Salaam, efectuat de avioane ale forțelor aeriene britanice, în cadrul „podului aerian” preconizat în vederea aprovizionării Zambiei. Acest transport de petrol este o urmare a boicotului impus de Rhodesia prin suspendarea livrărilor de petrol către țara vecină. După cum se știe, petrolul parvenea în Zambia prin teritoriul rhodesian. Însă, îndată după decretarea embargoului britanic asupra livrărilor de petrol către Rhodesia, guvernul de la Salisbury a instituit boicotul asupra livrărilor destinate Zambiei.

Convorbirile americano — vestgermane

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Luni dimineață a avut loc la Casa Albă prima întrevedere între președintele Johnson și cancelarul vestgerman, Ludwig Erhard. În cursul convorbirii s-a făcut o trecere în revistă a situației internaționale, fiind examinată situația din N.A.T.O., problemele înarmării nucleare în cadrul alianței atlantice, problemele economice ale R. F. Germane, precum și situația din alte regiuni ale lumii, printre care: Rhodesia, Vietnam, America Latină.

Corespondență din Paris de la Jean Moret

Alegerile din Franța și relațiile interoccidentale

Rezultatele celui de al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Franța continuă să fie comentate de presa franceză și internațională. Cifrele comunicatului oficial arată că pe listele electorale au fost înscrise 28 920 909 alegători din care au votat 24 378 401, adică 84,30 la sută. Din totalul de 23 708 654 de voturi exprimate 13 085 407, adică 55,20 la sută, au revenit lui de Gaulle, iar 10 623 247, adică 44,80 la sută, lui Francois Mitterrand, candidatul lorilor de sfînga.

Comentatori, ca și cercurile politice, acordă atenție mai cu seamă implicațiilor acestor rezultate pe planul politicii externe franceze și al relațiilor internaționale, cu atât mai mult cu cît alegerile prezidențiale, sau mai precis perioada pregătirii lor, au impus amănarea unor decizii franceze în problemele relațiilor interoccidentale.

Majoritatea observatorilor consideră că, dacă pe plan intern rezultatele alegerilor, ca urmare a avansului sfîngii, ar putea determina presluni pentru unele schimbări — de pildă pe țărmul politic economic sau sociale — în schimb pe țărmul extern politica Franței este de așteptat să rămîină în esență aceeași. „În domeniul atlantic — se spune într-un comentariu oficial francez — aceasta

înseamnă, deci, că independența Franței față de Statele Unite va rămîne linia directoare a politicii franceze, fidelitate față de alianța atlantică lădă Indoială, dar N.A.T.O. trebuie „reconsiderat...” Observatorii reamîntesc, în această ordine de idei, că, de altfel, încă înainte de începerea campaniei electorale, generalul de Gaulle însuși a lăsat să se înțeleagă că Franța va face unele propuneri precise în ce privește o viitoare reorganizare a N.A.T.O., care să pună capăt „lutelei” S.U.A. asupra aliaților săi atlantici.

În ce privește alinierea Franței față de problemele Europei „celor șase”, aceasta se poate deduce chiar din lucrările de pozitie, cu cîteva zile înainte de cel de al doilea scrutin. Atunci s-a subliniat că o „Europă supra-națională” constituie o „himeră” și un „mit”. Insistența cu care s-a vorbit, cu același prilej, despre necesitatea realizării Pieței comune agricole lădă de care, „Piața comună ar deveni o înșelătorie”, lasă să se întrevadă că presiunile Franței asupra celor cinci parteneri ai săi din C.E.E. nu vor slăbi nici în viitor. Recentele contacte pe care le-a avut ministrul de externe francez Couve de Murville cu colegii săi italiani și belgieni — Emilio Colombo și Henri Spaak —

au dus pe unii observatori la concluzia că ministrul de externe al „celor șase” s-ar putea întruni în curînd (vizibil la sfîrșitul lui ianuarie) dar, în condițiile puse de Franța — adică în absența Comisiei Hallstein și nu la sediul C.E.E. din Bruxelles, ci la Luxemburg. Cu ce rezultat, rămîne de văzut. Ziarul otandez „De Telegraaf” este, în orice caz, de părere că „politica franceză în Piața comună va rămîne dură”.

Referindu-se la poziția Franței în problemele Pieței comune, observatorii se întrebă dacă schimbarea atitudinii ei față de aderarea eventuală a Marii Britanii la C.E.E. — problemă la care generalul de Gaulle a făcut aluzie în cursul campaniei sale electorale — va deveni actuală. Presa britanică atestă că în această privință există o anumită preocupare în cercurile politice londoneze.

Începînd să rezume implicațiile rezultatelor alegerilor prezidențiale din Franța pentru aliații acesteia, ziarul vest-german Die Welt ajunge la următoarea concluzie: „Nu există Indoială cu noul ales va rămîne un partener dificil pentru Europa occidentală — n.r.) și pentru Statele Unite. Inclusiv pentru Republica Federală Germană”.

decembrie 1965.

Această fotografie a fost făcută de piloții navei cosmice „Gemini-6” (în dreapta) și „Gemini-7” (în stînga), în timpul întîlnirii lor spațiale de săptămîina trecută